

Informe jurídic final

24.1.

Avantprojecte de Llei de la ciència de Catalunya

Aquesta Àrea d'Assessorament Jurídic emet l'informe jurídic final de l'Avantprojecte de Llei de la ciència de Catalunya a l'empara de l'article 36.3,d) de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern (en endavant Llei 13/2008), i de l'article 4.1,a) de la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

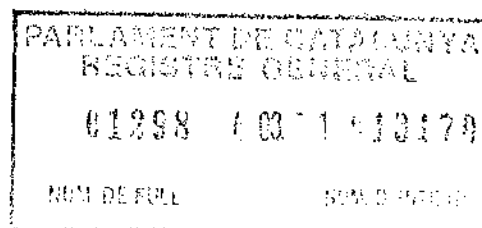
L'informe a tenor del que estableix l'Acord del Govern de 19 de maig de 2009 que aprova les Directrius sobre contingut de l'expedient i procediment d'elaboració de disposicions de caràcter general té per objecte:

- a) Comprovar que l'expedient disposa de la documentació prevista a l'article 36 de la Llei 13/2008.
- b) Verificar que l'expedient conté l'informe d'impacte normatiu, si escau.
- c) Verificar que s'han complert els tràmits d'informació pública i audiència als interessats que siguin procedents i que s'han sol·licitat els informes preceptius.
- d) Comprovar que s'ha donat compliment a les previsions de l'article 10 c i d de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern que en aplicació del principi de transparència requereix haver fet públic l'avantprojecte de llei amb indicació de l'estat de la tramitació, així com les memòries i els documents justificatius que l'acompanyen.
- e) Avaluar l'adequació de l'avantprojecte de llei al marc normatiu vigent i a les directrius de tècnica normativa.

2. Consideracions jurídiques

Primera- Marc competencial i normatiu

Marc competencial

a) La competència en matèria d'R+D+I

L'article 149.1.15 CE reconeix a l'Estat la competència exclusiva sobre el foment i la coordinació general de la investigació científica i tècnica. L'ALCC s'insereix essencialment en la competència de la Generalitat en recerca, desenvolupament i innovació tecnològica, reconeguda a l'article 158 de l'EAC:

"Article 158. Recerca, desenvolupament i innovació tecnològica

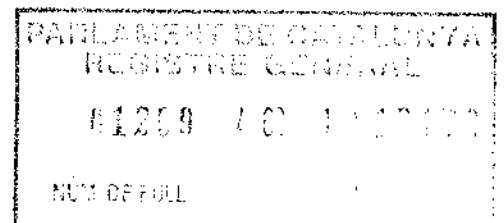
1. Correspon a la Generalitat, en matèria de recerca científica i tècnica, la competència exclusiva amb relació als centres i les estructures de recerca de la Generalitat i als projectes que aquesta finança, que inclou en tot cas:

- a) L'establiment de línies pròpies de recerca i el seguiment, el control i l'avaluació dels projectes.
- b) L'organització, el règim de funcionament, el control, el seguiment i l'acreditació dels centres i les estructures situats a Catalunya.
- c) La regulació i la gestió de les beques i dels ajuts convocats i finançats per la Generalitat.
- d) La regulació i la formació professional del personal investigador i de suport a la recerca.
- e) La difusió de la ciència i la transferència de resultats.

2. Correspon a la Generalitat la competència compartida sobre la coordinació dels centres i les estructures de recerca de Catalunya.

3. Els criteris de col·laboració entre l'Estat i la Generalitat en matèria de política de recerca, desenvolupament i innovació s'han de fixar en el marc del que estableix el títol V. Així mateix, s'han d'establir els sistemes de participació de la Generalitat en la fixació de les polítiques que afectin aquestes matèries en l'àmbit de la Unió Europea i en altres organismes i institucions internacionals."

A nivell sectorial, la sentència més destacada que ha servit de base doctrinal per a d'altres sentències del Tribunal Constitucional en aquesta matèria és la STC 90/1992, d'11 de juny, dictada en ocasió del recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Govern, llavors Consell Executiu, contra determinats articles de la Llei 13/1986, de 14 d'abril, de foment i coordinació general de la investigació científica i tècnica. La doctrina constitucional considera que el títol competencial de l'Estat sobre el foment i la coordinació general de la recerca és perfectament concorrent amb el de la Generalitat sobre aquesta matèria, per la qual cosa tant l'Estat com la Generalitat poden realitzar les accions que creguin oportunes en aquest àmbit. La concurrència de competències és la que justifica la competència genèrica de

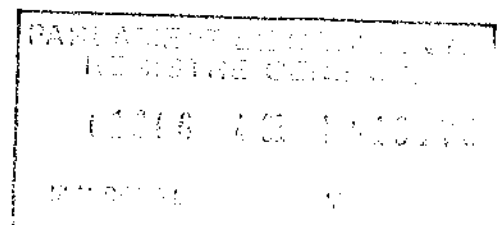
coordinació que atribueix a l'Estat l'article 149.1.15 CE.¹ Així mateix, la competència de foment reservada a l'Estat inclou tant facultats normatives com executives.²

En el recurs d'inconstitucionalitat interposat contra la Llei 13/1986 s'havia al·legat per part del Govern, llavors Consell Executiu, que la seva competència exclusiva en matèria de recerca podia quedar buida de contingut si no es disposava dels fons amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat per a fer-la efectiva. El Tribunal Constitucional discrepa i considera que aquests fons no s'han de transferir a les CCAA.³

1“(…) Pues bien, el hecho de que el art. 9.7 del E.A.C. no utilice la expresión “fomento”, sino exclusivamente el término “investigación”, en nada puede modificar la conclusión de que la competencia autonómica queda situada en pleno paralelismo sustancial con la atribuida al Estado, de manera que la actividad que éste despliega no puede impedir ni interferir -dejando ahora al margen, claro es, los efectos anudados a la competencia estatal de coordinación general- la que decida desarrollar la C.A., al haber optado la C.E. en este ámbito [como la simple comparación entre los arts. 149.1. 15ª y 148.1. 17ª pone de manifiesto y como también sucede en otros ámbitos, significativamente, en el de la cultura (STC 49/1984)], por posibilitar un régimen competencial en términos de concurrencia, que en el caso de la C.A. de Cataluña se ha hecho plenamente efectivo. Es justamente esta concurrencia de competencias en torno de la investigación científica y técnica, que tanto el Estado como la Comunidad Autónoma pueden ejercitar, lo que justifica y explica la competencia de coordinación que, con carácter genérico, atribuye al Estado el art. 149.1.15 C.E., como luego veremos. En suma, el art. 9.7 del E.A.C., no por utilizar la expresión “investigación” amplía y dota de mayor alcance a la competencia, una vez que, como ya se ha visto, el “fomento” en este contexto no puede identificarse ni con una potestad determinada, ni con una específica modalidad de acción administrativa excluyente de cualesquiera otras posibles e idóneas para la consecución del mismo fin de promoción y desarrollo de la actividad investigadora científica y técnica.” (STC 90/92, FJ B).”

2“Al atribuirse constitucionalmente al Estado la competencia para el fomento de la actividad investigadora y científica, tampoco cabe duda de que el titular de la competencia asume potestades, tanto de orden normativo, como ejecutivo, para el pleno desarrollo de la actividad de fomento y promoción, sin que ésta quede circunscrita, como ya se precisó en la STC 64/1989, fundamento jurídico 3º, al ejercicio de potestades ejecutivas” (STC 90/1992, FJ 2). En els mateixos termes: STC 242/1999, FJ 14; i STC190/2000, FJ 8.

3 “Del mismo modo es palmario que la Ley respeta íntegramente la actividad relativa a la investigación científica y técnica que la Generalidad de Cataluña pueda desarrollar, optando por mecanismos flexibles -asentados en la voluntariedad y el acuerdo- de reconducción e integración de la misma a la que lleve a cabo la Administración estatal, sin que pueda afirmarse que la Ley venga a concentrar todos los recursos destinados a tal fin en el Estado, pues son los Presupuestos de una y otro los que, con arreglo a sus disponibilidades, atenderán a su financiación, no pudiéndose imputar al modelo adoptado por la Ley que se impugna el hecho de una, por lo demás hipotética, carencia de la

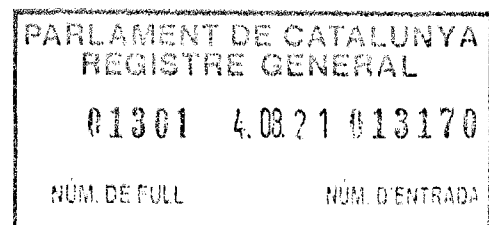
Pel que fa als centres i les unitats de recerca estatals ubicats a Catalunya sobre els quals es reclamava el seu traspàs a la Generalitat, el Tribunal Constitucional conclou que l'Estat en pot mantenir la seva titularitat, i que també pot crear nous centres en aquest territori. El Tribunal opina que dintre de la competència de foment de la recerca també s'inclouen mesures d'acció directa com seria la creació de centres.⁴ Un cas aïllat ha estat la transferència de béns i serveis en recerca agrícola mitjançant el Reial Decret 171/1981, de 9 de gener. Aquesta transferència de recursos va fer possible la creació de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries (IRTA).

La doctrina constitucional manté una concepció estricta sobre l'abast de l'article 149.1.15 CE. L'activitat de recerca quan concórrer amb d'altres matèries específiques de caràcter sectorial, ha de ser l'activitat principal o predominant als efectes del seu encaix en el títol competencial en matèria de recerca.⁵ El mateix succeeix en relació amb les activitats

Generalidad de Cataluña de recursos financieros para la adecuada efectividad y ejercicio de su competencia. Ello dependerá lógicamente de los recursos que, dentro de su autonomía financiera, permitan a la Comunidad Autónoma el ejercicio de las competencias que le hayan sido atribuidas, pero siendo plenamente legítima, como ya se ha razonado, la actividad investigadora que promocióne y desarrolle el Estado, no cabe considerar que los fondos y recursos que a tal finalidad se destinan, vengan a menoscabar y vaciar de contenido a la correlativa competencia" (STC 90/92, FJ 3).

⁴ "b) No resulta en absoluto convincente la tesis de que el fomento de la investigación científica y técnica, dado su contenido, circunscriba la competencia estatal -y, en su caso, la autonómica- al mero apoyo, estímulo o incentivo de las actividades investigadoras privadas a través de la previsión y otorgamiento de ayudas económicas o de recompensas honoríficas y similares, excluyendo, como contrapuestas, aquellas otras acciones directas de intervención consistentes en la creación y dotación de centros y organismos públicos en los que se realicen actividades investigadoras, sino que la señalada expresión engloba a todas aquellas medidas encauzadas a la promoción y avance de la investigación, entre las que, sin duda, deben también incluirse las de carácter organizativo y servicial que permitan al titular de la competencia crear y mantener unidades y centros dedicados al desarrollo y divulgación de las tareas investigadoras" (STC 90/1992, FJ 2A, b).

⁵ "La STC 138/2009, de 15 de junio, señaló (FJ3) que «la 'investigación científica y técnica es una materia que concurre con otras materias específicas de carácter sectorial y que, por tanto, adquiere su sentido en la medida en que ello es así. Sin embargo, la cuestión a dilucidar no es la de la posible concurrencia entre materias, que es un hecho, sino la determinación de la materia que está más específicamente afectada como consecuencia de dicha concurrencia, pues ya hemos indicado en ocasiones anteriores que el ámbito del art. 149.1.15 CE, por su propia naturaleza, debe concebirse en sus términos estrictos, a fin de no desplazar y determinar el vaciamiento de otros títulos competenciales con los que concurre (por todas, STC 175/2003, de 30 de septiembre, FJ 6), por lo que no es suficiente una relativa conexión con la naturaleza investigadora de las medidas controvertidas para que éstas sean configuradas como 'investigación', sino que dicha naturaleza debe

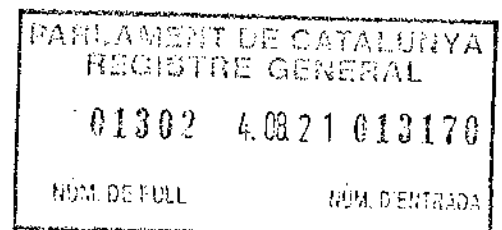
relacionades amb la innovació. El Tribunal Constitucional conclou que aquestes no poden reconduir-se automàticament al títol competencial en matèria de recerca, i que aquest títol s'ha d'aplicar en termes estrictes per evitar l'afectació o buidatge d'altres títols més específics. Cal tenir en compte que la CE no preveu expressament la competència en matèria d'innovació.⁶

Finalment, el Tribunal Constitucional en la Sentència 31/2010, de 28 de juny, sobre l'EAC, confirma la constitucionalitat de l'apartat 3 de l'article 158, que és l'apartat que va ser objecte del recurs d'inconstitucionalitat. El Tribunal Constitucional considera que la competència estatal en matèria de coordinació de la recerca prevista a l'article 149.1.15 CE pressuposa l'existència de competències autonòmiques sobre la matèria i es remet al fonament jurídic 2 B) i C) de la STC 90/1992, d'11 de juny, que conclou que en matèria recerca a Catalunya hi ha un règim competencial en termes de concurrència (FJ 99).⁷

ser nítida y preponderante, con el fin de no producir un vaciamiento de los títulos sectoriales». (STC 177/2012, FJ 4). En els mateixos termes es pronuncien: les SSTC 138/2009, FJ 3; 175/2003, FJ 6; 190/2000, FJ8; 242/1999, FJ 14; i 186/1999, FJ 8.

⁶ "Este criterio encuentra confirmación en diversos pronunciamientos recientes de nuestra doctrina, en concordancia con la interpretación estricta que, según antes avanzábamos, debe darse a la materia de «investigación científica y técnica» con el fin de que no acabe desbordando, por su desmesurada amplitud, a los títulos competenciales de carácter sectorial. Conviene que repasemos estos pronunciamientos: a) Así, en lo relativo a toda una serie de actividades directamente relacionadas con la innovación tecnológica hemos tenido ocasión de pronunciarnos en diversas ocasiones, señalando que «no toda actividad de innovación en el turismo o en cualquier otra materia puede calificarse como investigación, pues la innovación en un sector determinado puede consistir, simplemente, en la aplicación al mismo de los resultados de una investigación ya realizada», de manera que «no puede reconducirse a la materia 'investigación científica y técnica' cualquier aplicación tecnológica ya existente, por novedosa que fuere para el área en que se implante, pues el art. 149.1.15 CE debe concebirse en sus términos estrictos, a fin de no desplazar y determinar el vaciamiento de otros títulos habilitantes con los que concurre»" STC 175/2003, de 30 de septiembre (FJ 7). En termes semblants la STC 242/1999, de 21 de diciembre (FJ 14,a).

⁷"La impugnación del art.158 EAC, que lleva por rúbrica "Investigación, desarrollo e innovación tecnológica", se limita al apartado 3, que contempla la participación de la Generalitat en las competencias estatales, lo que, según los recurrentes, condicionaría su ejercicio, además de exceder el ámbito de regulación de un Estatuto de Autonomía, habiendo quedado recogidas las posiciones de las partes en el antecedente 91. El art. 149.1.15 CE atribuye al Estado la competencia de "fomento y coordinación general de la investigación científica y técnica". La inclusión en la competencia estatal de la coordinación general en este ámbito pone de relieve que el art. 149.1.15 CE presupone la existencia de competencias autonómicas sobre la materia (STC 90/1992, de 11 de junio, FJ 2 B y C), por lo que, en cuanto al primer inciso del precepto, ningún reparo suscita la invocación genérica a la

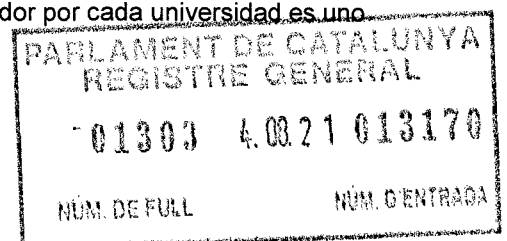

b) La competència en matèria d'universitats

També hem de fer esment de la competència de la Generalitat en matèria d'universitats prevista a l'article 172 de l'EAC i més específicament per tractar-se d'una de les submatèries que tenen més incidència en l'ALCC, a la competència compartida, sens perjudici de l'autonomia universitària, relativa a la regulació del règim de professorat docent i investigador contractat i funcionari (art. 172.2, e). En relació amb aquesta darrera submatèria, el Tribunal Constitucional, en la Sentència 141/2018, de 20 de desembre, dictada en el recurs d'inconstitucionalitat interposat per la Defensora del Poble, contra la disposició addicional vint-i-unena de la Llei del 4/2017, del 28 de març, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017, conclou que la Generalitat de Catalunya ostenta base competencial per a la regulació de forma compartida amb l'Estat del règim de professorat contractat i funcionari, dintre del respecte a l'autonomia universitària, i que el reconeixement a l'article 2.2,e) de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats (en endavant LOU) de que la selecció, formació, i promoció del personal docent i investigador (en endavant PDI) és un dels àmbits compresos dintre de l'autonomia universitària no suposa un límit que impedeixi qualsevol intervenció legislativa en aquest àmbit.⁸

colaboración entre el Estado y la Generalitat, que está implícita en nuestra organización territorial del Estado, colaboración cuyo significado y alcance examinaremos con más detalle al tratar del título V del Estatuto. En lo atinente al segundo inciso, relativo a la participación autonómica en "la fijación de las políticas que afectan a estas materias en el ámbito de la Unión Europea y en otros organismos e instituciones internacionales", debemos insistir en que la participación constituye una modalidad cooperadora que no merece reproche constitucional alguno cuando se acomoda al carácter y los límites a los que nos referiremos también con más detalle al abordar los preceptos recurridos del título V EAC (fundamentos jurídicos 111 y 115). En este caso, el precepto impugnado enuncia genéricamente tanto la colaboración como la participación autonómica en materia de investigación, desarrollo e innovación, sin imponer condicionamiento alguno al Estado, de modo que ha de ser precisamente el Estado el que regule, en su caso, el alcance y las modalidades técnicas de dicha participación. De acuerdo con lo indicado, ha de ser desestimada la impugnación del art. 158.3 EAC." (FJ 99).

⁸ "En efecto, la disposición recurrida incide en la facultad reconocida en el artículo 2.2 e) LOU relativa a la "selección, formación y promoción del personal docente e investigador y de administración y servicios, así como la determinación de las condiciones en que han de desarrollar sus actividades", como integrante de la autonomía de las universidades. La STC 26/1987, de 11 de febrero, afirmó expresamente "la naturaleza estrictamente académica de la selección y formación de plantillas del profesorado universitario" [FJ 12.5 a). Sin embargo, también hemos afirmado que "este reconocimiento de que la selección del personal docente e investigador por cada universidad es uno

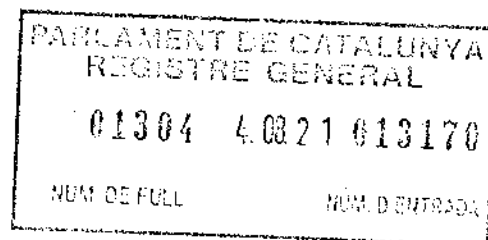
En l'àmbit del PDI, en concret de la regulació del seu règim d'adscripció als agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya, també cal destacar la competència exclusiva, sens perjudici de l'autonomia universitària, relativa al règim retributiu del PDI contractat de les universitats i l'establiment de les retribucions addicionals del personal docent funcionari (art.172.1. h).

Una altra submatèria que incideix en l'ALCC és la competència exclusiva, sens perjudici de l'autonomia universitària, relativa al finançament propi de les universitats (art. 172.1, f). En concret, s'inclouen previsions relatives al pressupost i al pla d'inversions de les universitats públiques, a la creació de fons propis, i a la creació d'un Pla estratègic universitari en recerca d'excel·lència.

Finalment, també cal fer esment a la competència compartida de la Generalitat, sens perjudici de l'autonomia universitària relativa al "règim jurídic de l'organització i funcionament de les universitats públiques, incloent-hi els òrgans de govern i representació", en la regulació que en el marc de la Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'universitats de Catalunya (en endavant LUC) s'efectua en relació amb el marc legal i estructural de les universitats públiques.

c) La competència en acció exterior i amb la Unió Europea

de los ámbitos comprendidos el contenido esencial de su derecho fundamental a la autonomía universitaria no se comporta como un límite absoluto que haga imposible cualquier intervención legislativa en ese ámbito. Y así, en el fundamento jurídico 4 a) de la STC 26/1987, que es donde resolvimos que la autonomía universitaria en nuestro sistema se reconoce como un derecho fundamental y donde perfilamos los contornos que delimitan su contenido esencial, precisamos que 'naturalmente que esta conceptualización como derecho fundamental con que se configura la autonomía universitaria no excluye las limitaciones que al mismo imponen otros derechos fundamentales (como es el de igualdad de acceso al estudio, a la docencia y a la investigación) o la existencia de un sistema universitario nacional que exige instancias coordinadoras; ni tampoco las limitaciones propias del servicio público que desempeña y que pone de relieve el legislador en las primeras palabras del artículo 1 LRU y, en este punto, subrayamos estas importantes limitaciones: otros derechos fundamentales, la existencia de un sistema universitario nacional y el servicio público, referidas al momento histórico —1987— en que la Sentencia se publica" (STC 87/2014, de 29 de mayo, FJ 6). Esa intervención legislativa se realiza de forma compartida entre el Estado y las Comunidades Autónomas. La Generalitat de Catalunya ostenta base competencial para la regulación del régimen del profesorado, tanto contratado como funcionario, de las universidades de forma compartida con el Estado y dentro del marco del respeto a la autonomía universitaria [art. 172.2, letra e) EAC]" (FJ 7).

L'ALCC destina el Títol 8 a la Internacionalització i acció exterior en R+D+I que troba la seva empara en els Capítols II i III del Títol V de l'EAC.⁹

El Capítol II del Títol V de l'EAC (arts. 184 a 192) regula les relacions de la Generalitat amb la Unió Europea. De manera rellevant, aquest Capítol determina que la Generalitat ha de participar, en els termes establerts a l'EAC i a la legislació de l'Estat, en els afers relacionats amb la Unió Europea que afectin les competències o els interessos de Catalunya (art. 184); també, que la Generalitat ha de participar en la formació de les posicions negociadores amb l'Estat davant de la Unió Europea, i en especial davant del Consell de Ministres, en els afers relatius a les competències o als interessos de Catalunya, en els termes que estableixen l'EAC i la legislació sobre aquesta matèria (art. 186.1).

El Capítol III del Títol V de l'EAC (arts 193 a 200), està dedicat a l'acció exterior de la Generalitat. L'EAC reconeix el dret de Catalunya a desenvolupar relacions exteriors dins l'àmbit de les seves competències (art.193). També estableix que la Generalitat ha d'impulsar la projecció de Catalunya a l'exterior i promoure els interessos de Catalunya en aquest àmbit, respectant les competències de l'Estat en matèria de relacions exteriors (art. 194).

L'ALCC fa referència a la internacionalització del sistema d'R+D+I en tant que integrant de l'espai europeu de recerca i coneixement i contempla la comunitat investigadora a l'exterior amb vincles amb el sistema d'R+D+I de Catalunya com a part del sistema. La promoció científica a l'exterior i els programes estratègics que tinguin per objectiu captar i retenir talent investigador internacional també formen part del seu articulats.

d) Les competències financeres de la Generalitat

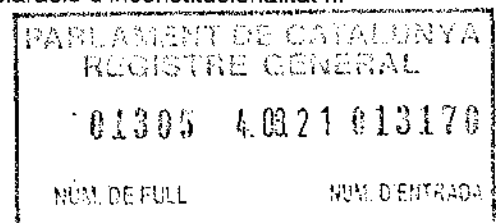
El Títol 9 destinat al mecenatge en R+D+I s'empara en l'article 203 de l'EAC que determina l'abast de les competències financeres de la Generalitat:

"Article 203. *Competències financeres*

1. La Generalitat té capacitat per a determinar el volum i la composició dels seus ingressos en l'àmbit de les seves competències financeres, i també per a fixar l'afectació dels seus recursos a les finalitats de despesa que decideixi lliurement.

2. La Generalitat participa en el rendiment dels tributs estatals cedits a Catalunya. A aquest efecte, aquests tributs tenen la consideració següent:

⁹ La STC 31/2010, dictada sobre l'EAC no ha formulat cap declaració d'inconstitucionalitat ni interpretativa sobre l'acció exterior de la Generalitat.

- a) Tributs cedits totalment, que són aquells respecte als quals corresponen a la Generalitat la totalitat dels rendiments i la capacitat normativa.
- b) Tributs cedits parcialment, que són aquells respecte als quals corresponen a la Generalitat una part dels rendiments i, si s'escau, la capacitat normativa.
3. En el marc de les competències de l'Estat i de la Unió Europea, l'exercici de la capacitat normativa a què fa referència l'apartat 2 inclou la participació en la fixació del tipus impositiu, les exempcions, les reduccions i les bonificacions sobre la base imposable i les deduccions sobre la quota.
4. Corresponen a la Generalitat la gestió, la recaptació, la liquidació i la inspecció dels tributs estatals cedits totalment, i també aquestes funcions, en la mesura en què s'atribueixin, respecte als cedits parcialment, d'acord amb el que estableix l'article 204.
5. La Generalitat té competència per a establir, mitjançant una llei del Parlament, els seus tributs propis, sobre els quals té capacitat normativa.
6. L'exercici de la capacitat normativa en l'àmbit tributari, per part de la Generalitat, es basa en els principis d'equitat i d'eficiència. En la seva actuació tributària, la Generalitat promou la cohesió i el benestar socials, el progrés econòmic i la sostenibilitat mediambiental."

Marc normatiu:

En aquest apartat es fa referència a la normativa sectorial que té més incidència en l'ALCC, sens perjudici de la normativa de sector públic que sigui aplicable en funció de la naturalesa jurídica dels respectius agents del sistema d'R+D+I.

- Legislació sectorial estatal:

La **Llei 14/2011, d'1 de juny, de la ciència, la tecnologia i la innovació** (en endavant LCTI) ha desenvolupat el títol competencial contingut en l'article 149.1.15 CE, que reconeix a l'Estat la competència exclusiva pel que fa al foment i la coordinació general de la investigació científica i tècnica. La pròpia LCTI fa esment en el seu preàmbul a l'equivalència entre els conceptes "investigació científica i tècnica" i "investigació i desenvolupament".

L'ALCC s'incardina en el marc legal establert per la LCTI i no interfereix en la competència estatal, sinó que és a partir de la important impuls a la mobilitat del personal investigador, a la flexibilitat i connectivitat de les infraestructures i estructures científiques, i a la supressió d'impediments legals preexistents, que ha dut a terme la LCTI, que aquest avantprojecte de llei pot efectuar un pas endavant per reconèixer al sistema d'R+D+I Catalunya i als agents que el conformen, instruments d'obertura i racionalització en el sentit en què apunta Europa

en les seves recomanacions, en l'actual moment de construcció i consolidació de l'Espai Europeu de la Recerca i el Coneixement.

La disposició addicional vintena de la LCTI¹⁰ relativa a la **regulació dels centres de recerca propis de les comunitats autònomes** amb competència exclusiva, estableix que es regiran per la normativa aprovada per la CA sens perjudici de les disposicions de la LCTI que, d'acord amb la disposició final novena de la llei, els hi siguin aplicables ja sigui pel seu caràcter bàsic o perquè són de la competència exclusiva de l'Estat.

En relació amb el **personal investigador** la LCTI procedeix a la seva definició, relaciona els seus drets i deures, preveu mesures destinades a fomentar la seva mobilitat geogràfica, intersectorial i interdisciplinària, que també es configura com un dret atès que juga un paper fonamental en el seu desenvolupament professional, i enumera els principis que han de regir la seva selecció, d'acord amb els principis rectoris que regeixen l'accés a un lloc de treball públic, previstos a l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic. En el cas de les universitats, el personal docent i investigador (PDI) funcionari i contractat és considerat personal investigador, als efectes de la LCTI (art. 13.1, segon paràgraf).

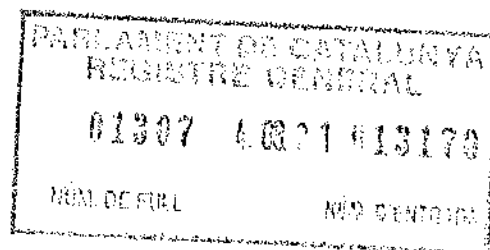
L'article 17.1 de la LCTI regula la mobilitat del personal investigador, també entre els sectors públic i privat, i la considera un mitjà per a reforçar els coneixements científics i el desenvolupament professional, de manera tal que la mobilitat s'ha de valorar en els

¹⁰ "Los centros y estructuras de investigación propios de una Comunidad Autónoma que haya asumido estatutariamente la competencia exclusiva para la regulación de sus propios centros de investigación se regirá por la normativa aprobada a tal efecto por su Comunidad Autónoma, sin perjuicio de lo dispuesto en la disposición final novena respecto de la extensión a los mismos de los artículos de carácter básico o de aplicación general de esta Ley.

A los efectos del párrafo anterior, se entenderá por centros y estructuras de investigación propios aquellos que estén participados mayoritariamente en su capital o fondo patrimonial o en su órgano de gobierno por la Comunidad Autónoma o por entidades de su sector público, o cuyos presupuestos se doten mayoritariamente en más de un 50% con subvenciones u otros ingresos procedentes de la Administración de la Comunidad Autónoma o de entidades de su sector público.

En el caso de centros y estructuras de investigación en los que participen de forma mayoritaria entidades que forman parte del sector público de la Administración General del Estado o de Comunidades Autónomas que hayan asumido estatutariamente competencia exclusiva para la regulación de sus propios centros de investigación, se entenderá a los efectos de la aplicación de la normativa pública, que forman parte del sector público que detente una participación que, aunque siendo minoritaria, sea superior a la de cada una de las restantes administraciones públicas, consideradas individualmente.

Para el cálculo de los cómputos de participación, no se tendrán en consideración las contribuciones económicas que, con carácter individual y específico, se realicen con cargo a los Presupuestos Generales del Estado."

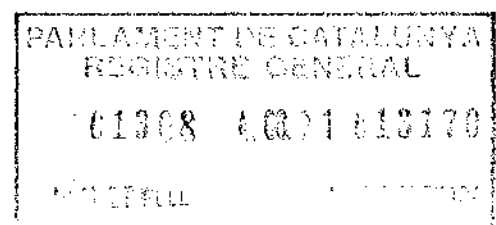

processos de selecció i avaluació professional dels investigadors. Aquest article estableix que es potenciarà la mobilitat i l'intercanvi d'investigadors entre els diferents agents d'execució de la recerca, públics i privats també a nivell internacional, així com els acords de cooperació recíproca públics-privats.

La LCTI als articles 20 i següents estableix i regula les modalitats contractuals pròpies del personal investigador: contracte predoctoral; contracte d'accés al sistema espanyol de ciència, tecnologia i innovació; i contracte d'investigador distingit. Poden contractar d'acord amb aquestes modalitats els organismes públics d'investigació de l'Administració de l'Estat (OPIS), els organismes d'investigació de les CCAA i les universitats públiques, en aquest darrer cas només en el supòsit que percebin fons destinats a R+D+I que incloguin la contractació de personal investigador o per al desenvolupament dels seus propis programes en R+D+I. Les modalitats contractuals previstes a l'article 20.1 a), b) i c) no són figures excloents, atès que la LCTI preveu que aquestes entitats també poden contractar personal investigador a través de les modalitats de contracte de treball de l'Estatut dels Treballadors.

Adquireix especial rellevància el contracte d'obra i servei determinat per a la realització de projectes específics de recerca científica i tècnica, que no es regula específicament a la LCTI fent remissió a l'Estatut dels Treballadors, però sí que contempla unes normes comunes i singulars prou rellevants a la disposició addicional 23ena de la LCTI que li són aplicables que han estat reforçades amb el Reial decret-llei 3/2019, de 8 de febrer, de mesures urgents en l'àmbit de la ciència, la tecnologia, la innovació i la universitat.¹¹

¹¹ "1. De acuerdo con lo señalado en el apartado 2 de la disposición adicional decimoquinta del Estatuto de los Trabajadores, no se aplicará lo dispuesto en el artículo 15.1.a) del mismo en materia de duración máxima del contrato por obra o servicio a los contratos para la realización de proyectos específicos de investigación científica y técnica a que se refieren los artículos, 20.2, 26.7 y 30 y el apartado 2 de la disposición adicional decimocuarta de esta ley.
Tampoco les resultará de aplicación lo dispuesto en los párrafos primero y segundo del artículo 15.5 del Estatuto de los Trabajadores, de acuerdo con lo previsto en el apartado 3 de la disposición adicional decimoquinta del Estatuto de los Trabajadores. La excepción expresada en este apartado se aplicará únicamente a las administraciones públicas, organismos públicos, universidades públicas y otras entidades del sector público consideradas agentes de ejecución del Sistema Español de Ciencia, Tecnología e Innovación de acuerdo con el artículo 3.4 de esta ley, que formalicen contratos temporales para la realización de proyectos específicos de investigación científica y técnica.
2. Las entidades a que se refiere el último párrafo del apartado anterior y que no tengan ánimo de lucro, podrán realizar contratos indefinidos, de acuerdo con los principios de igualdad, mérito, capacidad, publicidad y concurrencia, para la ejecución de planes y programas públicos de investigación científica y técnica o de innovación y financiados mediante consignaciones presupuestarias anuales consecuencia de ingresos externos de carácter finalista, de conformidad con lo previsto en la Ley 47/2003, de 26 de noviembre, General Presupuestaria, vinculados a la duración

Les modalitats contractuals previstes a l'article 20 de la LCTI s'entenen sens perjudici de que correspon a les CCAA que hagin assumit estatutàriament la competència exclusiva per a la regulació dels seus propis centres i estructures de recerca (com el cas de Catalunya), la definició i la regulació del règim de contractació de personal investigador dels seus propis centres i estructures de recerca, en el marc de la legislació laboral vigent.

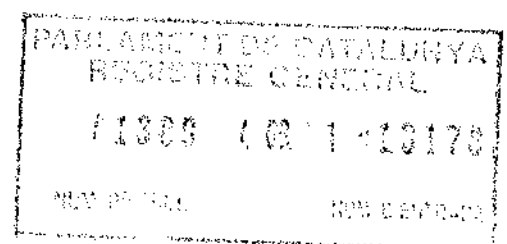
Pel que fa al personal investigador de les universitats públiques, considerades per la LCTI com agents de recerca, l'article 13.5 preveu que es regirà per allò que disposa la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats i la seva normativa de desenvolupament; pel real decret que aprovi l'estatut del PDI, encara pendent, pels estatuts de la universitat, per les disposicions que dictin les Comunitats Autònomes en virtut de les seves competències, per l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, i per l'Estatut dels Treballadors.

El Títol III de la LCTI relatiu a l'**impuls de la recerca científica i tècnica, la innovació, la transferència de coneixement, la difusió i la cultura científica i tecnològica** regula a l'article 34 els convenis, que són un instrument essencial en ciència, que poden subscriure els agents de finançament o d'execució del sistema espanyol d'R+D+I, incloses les administracions públiques, les universitats públiques, els OPIS, els consorcis i les fundacions participades per les administracions públiques, els organismes de recerca d'altres administracions públiques i els centres i institucions del sistema nacional de salut, entre sí o amb agents privats que realitzin activitat de recerca científica i tècnica també amb els estrangers per a la realització conjunta de les següents activitats:

- a) Projectes i actuacions d'R+D+I.
- b) Creació o finançament de centres, instituts, consorcis o unitats de recerca i infraestructures científiques.
- c) Finançament de projectes científicotècnics singulars.
- d) Formació de personal científic i tècnic.
- e) Divulgació científica i tecnològica.
- f) Ús compartit d'immobles, d'instal·lacions i de mitjans materials per al desenvolupament d'activitats d'R+D+I.

El Capítol II del Títol III de la LCTI es destina a la regulació **de la transferència i difusió dels resultats de l'activitat d'R+D+I i a la cultura científica, tecnològica i innovadora** i introdueix un mandat a les administracions públiques de fomentar la valorització, la protecció i la transferència de coneixement amb la finalitat que els resultats de la recerca siguin

de los correspondientes planes y programas. Esta previsión respetará, en todo caso, las medidas relativas a la contratación que establezcan las leyes de presupuestos generales."

transferits a la societat. Una de les mesures que preveu l'article 36 de la LCTI amb aquesta finalitat, que té el seu antecedent a la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible, és la de l'aplicació del dret privat als contractes relatius a la promoció, gestió, i transferència de resultats de l'activitat d'R+D+I. D'altres mesures que es contempen són la publicació en accés obert quan la recerca hagi estat finançada majoritàriament amb els pressupostos generals de l'Estat (art. 37) i l'obligació de les administracions públiques de fomentar les activitats conduents a la millora de la cultura científica i tecnològica de la societat, mitjançant l'educació, la formació i la divulgació (art. 38).

El Consell de Ministres ha aprovat el passat 8 de setembre de 2020, l'*Estratègia espanyola de ciència, tecnologia i innovació 2021-2027* que es defineix com l'instrument de base per a consolidar i reforçar el sistema de ciència, tecnologia i innovació en els pròxims set anys. Els objectius són reforçar la col·laboració públic-privada; afavorir la transferència de coneixement; millorar la situació del personal investigador i de les institucions i potenciar la capacitat per atraure, recuperar i retenir talent, entre d'altres.

La **Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats** (en endavant LOU) que en el seu article 1 estableix que la universitat realitza el servei públic de l'educació superior mitjançant la recerca, la docència i l'estudi.

Pel que fa a la seva estructura, les universitats públiques estan integrades per escoles, facultats, departaments, instituts universitaris de recerca, escoles de doctorat i per aquells altres centres o estructures necessàries per al desenvolupament de les seves funcions (art.7).

Els departaments són les unitats de docència i de recerca encarregades de coordinar els ensenyaments d'un o varis àmbits del coneixement en un o varis centres i de recolzar les activitats i iniciatives docents i investigadores del professorat (art.9). Els instituts universitaris de recerca són els centres dedicats a la recerca científica i tècnica o a la creació artística. Poden organitzar i desenvolupar programes i estudis de doctorat i de postgrau i proporcionar assessorament tècnic en l'àmbit de les seves competències (art. 10).

En relació amb les d'escoles de doctorat la LOU preveu la seva creació d'acord amb dues modalitats. La primera, com a estructures universitàries integrades a la pròpia universitat i impulsades per les mateixes universitats (art. 8.4)¹² i la segona, fruit de la col·laboració de la

¹² *4. Las escuelas de doctorado son unidades creadas por una o varias universidades, por sí mismas o en colaboración con otros organismos, centros, instituciones y entidades con actividades de I+ D+ i, nacionales o extranjeras, que tienen por objeto fundamental la organización, dentro de su ámbito de gestión, del doctorado en una o varias ramas de conocimiento o con carácter interdisciplinar.

universitat amb d'altres agents (article 30 ter).¹³ Les universitats també poden crear empreses, fundacions o altres persones jurídiques, o participar-hi, per si mateixes o en col·laboració amb altres entitats públiques o privades, per a la promoció i el desenvolupament de les seves finalitats (art. 84).

La LOU dedica el Títol VII a la recerca a la universitat i a la transferència del coneixement. La recerca és una funció essencial de la universitat i també és un dret i un deure del seu personal docent i investigador, d'acord amb les finalitats generals de la universitat, i dins dels límits establerts a l'ordenament jurídic. La universitat ha de recolzar i promoure la dedicació a la recerca de la totalitat del PDI permanent i ha d'incentivar el desenvolupament d'una trajectòria professional que permeti una dedicació més intensa a l'activitat docent o a la investigadora (art. 40.4).

La regulació de la mobilitat del personal investigador prevista a la LCTI també és aplicable al PDI de les universitats (disposició addicional desena 1.bis LOU).

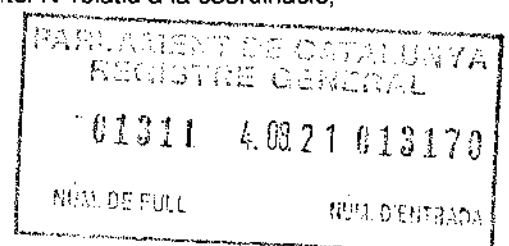
L'article 41 de la LOU estableix que el foment de la recerca científica i del desenvolupament tecnològic correspon, en l'àmbit universitari, a l'Administració General de l'Estat i a les comunitats autònomes, d'acord amb la legislació aplicable, i sens perjudici del desenvolupament de programes propis de les universitats. Entre els objectius de l'activitat de foment destaquem: la incorporació de científics i grups de científics d'especial rellevància

Las universidades podrán crear escuelas de doctorado de acuerdo con lo previsto en su propia normativa y en la de la respectiva Comunidad Autónoma. Su creación deberá ser notificada al Ministerio de Educación, a efectos de su inscripción en el Registro de Universidades, Centros y Títulos."

(Aquest article ha estat introduït a la LOU a través de la LCTI que va modificar alguns articles del seu Títol II, corresponent a les estructures universitàries, entre els quals l'article 8, ampliant d'aquesta manera les estructures universitàries).

¹³ "Los agentes públicos del Sistema Español de Ciencia, Tecnología e Innovación, incluidos los Organismos Públicos de Investigación y los centros e instituciones del Sistema Nacional de Salud, podrán suscribir convenios de colaboración entre sí o con agentes de ejecución privados nacionales, supranacionales o extranjeros, para la creación o financiación conjunta de escuelas de doctorado. En todo caso, para la formalización de los referidos convenios será precisa la participación de, al menos, una universidad española a la que corresponderá la expedición de los títulos de doctor de acuerdo con lo previsto en la normativa vigente. Estos convenios quedarán sujetos al derecho administrativo, y en ellos se incluirá la totalidad de las aportaciones realizadas por los intervinientes. El objeto de estos convenios no podrá coincidir con el de ninguno de los contratos regulados en la legislación sobre contratos del sector público."

(Aquest article ha estat introduït per la LCTI, que ha modificat la LOU per afegir-lo, i no l'ha incorporat al Títol II corresponent a les estructures universitàries, sinó al Títol IV relatiu a la coordinació, cooperació i col·laboració universitària).

en les iniciatives de recerca de la universitat; la mobilitat dels investigadors; la incorporació a les universitats de personal tècnic de suport a la recerca, atenent les característiques dels diferents camps científics, així com de personal d'administració i serveis (PAS) especialitzat en la gestió de la recerca i el coneixement;¹⁴ i la generació de sistemes innovadors en l'organització i gestió per les universitats del foment de la seva activitat investigadora, de la canalització de les iniciatives investigadores del seu professorat, de la transferència dels resultats de la recerca i de la captació de recursos per al seu desenvolupament.

Finalment, la **Llei 2/2014, de 25 de març, de l'acció i el servei exterior de l'Estat**, que desenvolupa la competència exclusiva de l'Estat reconeguda als articles 149.1.3, 97, i 149.1.18 CE i que li atribueix la competència exclusiva en matèria de relacions internacionals, direcció de la política exterior i bases del règim jurídic de les administracions públiques i del règim estatutari dels seus funcionaris. L'activitat de la Generalitat de Catalunya en matèria d'R+D+I s'haurà de desenvolupar tenint en compte especialment les previsions de l'article 21 d'aquesta llei.¹⁵

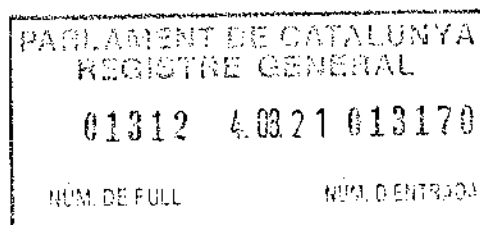
- Legislació sectorial de la Generalitat:

La **Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'universitats de Catalunya** (en endavant LUC), que té per objecte l'ordenació del sistema universitari de Catalunya, en el marc de l'espai europeu d'ensenyament superior. La universitat esdevé una institució central del sistema de recerca, i el foment de la recerca científica, el desenvolupament tecnològic i la innovació es configuren com un dels principis en què es fonamenta l'ordenació del sistema universitari de Catalunya (art. 4.f).

El capítol II del Títol I està dedicat a la **recerca i transferència de tecnologia i transmissió de coneixements**. Entre les disposicions generals, l'article 21.1 estableix que el Govern i les universitats, com a part essencial del sistema de recerca, desenvolupament i innovació de Catalunya, han d'impulsar l'espai europeu de recerca i la presència activa de les universitats

¹⁴ Entre les funcions que la LOU atribueix al PAS estan les de suport a la recerca i a la transferència de tecnologia (art. 73).

¹⁵ "Artículo 21. Acción Exterior en materia de investigación, desarrollo e innovación. La Acción Exterior en materia de investigación científica, desarrollo tecnológico e innovación promoverá la participación de los organismos públicos y privados en programas y proyectos científicos, tecnológicos o de innovación internacionales, redes del conocimiento y especialmente en las iniciativas promovidas por la Unión Europea. Asimismo, promoverá la movilidad del personal investigador y la presencia en instituciones internacionales o extranjeras vinculadas a la investigación científica y técnica y a la innovación."

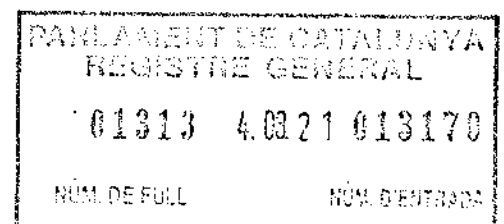

en aquest espai. La LUC dedica la secció segona d'aquest capítol a les estructures de recerca i suport a la recerca universitària (instituts universitaris de recerca, parcs científicotecnològics i serveis científicotecnològics), i determina que el departament competent en matèria d'universitats i les universitats públiques han d'adoptar les mesures pertinents per a impulsar la transferència de tecnologia i la transmissió de coneixements a la societat. El Govern en el marc de la seva política de recerca i innovació ha de portar a terme accions que incentivin la col·laboració entre les universitats, les empreses i també amb la societat en general (el Pla de doctorats industrials n'és un exemple).¹⁶

El capítol III del Títol II es destina al **personal acadèmic de recerca** integrat pel professorat de la universitat i pels investigadors amb títol de doctor. La secció segona d'aquest mateix capítol contempla les figures dels investigadors propis, que són contractats en el marc de la LCTI, i dels investigadors vinculats que, se'ns perjudici de llur procedència, desenvolupen tasques a la universitat per a la realització de projectes de recerca, desenvolupament i innovació i per a la transferència de coneixement i tecnologia, mitjançant un acord o altres formes de col·laboració amb universitats, centres de recerca o altres entitats públiques o privades (art.62). Els investigadors en formació són els estudiants de doctorat, inclosos els becaris de recerca i els ajudants (arts. 68, 69 i 70 LUC).

El departament competent en matèria d'universitats i les universitats públiques han de donar impuls a la tasca de recerca individual del personal investigador i fomentar la recerca en equip mitjançant el suport als grups de recerca, per a facilitar la cooperació intradisciplinària i interdisciplinària (art.60), i han d'impulsar, estimular i ajudar el professorat i d'altre personal investigador a participar en les accions de finançament competitiu, públic i privat, de la recerca (art. 21.3). La LUC estableix un règim específic de llicències i excedències per al foment de la recerca i la col·laboració interuniversitària que en alguns aspectes ha estat

¹⁶ El Pla de Doctorats Industrials és una iniciativa de la Generalitat de Catalunya, en col·laboració amb el sistema universitari i de recerca català, estretament relacionada amb la formació doctoral, la transferència de coneixement i el desenvolupament de projectes de R+D+I en col·laboració. Aquesta iniciativa, endegada a finals de 2012 amb un pla pilot, va néixer per donar resposta a un dels reptes que afronta Catalunya per desenvolupar-se socialment i econòmicament, que és la transferència de coneixement i de tecnologia i la seva aplicació en el teixit productiu del país. Des d'aleshores, s'ha superat el centenar de tesis llegides i s'acosta actualment als 600 projectes impulsats.

pionera i que s'ha mostrat molt útil per a afavorir la mobilitat del PDI, la creació de *spin off* i altres iniciatives derivades de l'aplicació del coneixement sorgit de la recerca universitària (art. 56).

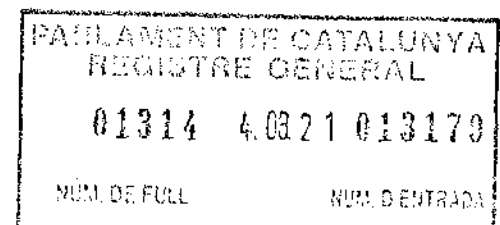
L'article 118 de la LUC determina l'estructura **del finançament de les universitats públiques** i estableix que d'acord amb les disponibilitats pressupostàries s'ha de basar en tres tipus d'aportacions: a) genèrica, segons criteris objectius, transparents i compatibles, a partir de paràmetres generals comuns a totes les universitats; b) complementària, lligada a objectius específics per a la millora de la qualitat de les universitats i per a atendre'n les especificitats- aquesta aportació es fa mitjançant contractes-programa-; i c) per convocatòries públiques, que estimulin la millora de la qualitat i premiïn l'excel·lència. Els contractes-programa són l'instrument de finançament per a l'aportació complementària i també d'observació, de diagnòstic, de planificació i d'adopció de decisions conjuntes entre el departament competent en matèria d'universitats i les universitats. Han d'establir els indicadors susceptibles de valorar els resultats de les actuacions orientades a aconseguir els objectius fixats, i també els objectius de millora de la qualitat de la universitat. També poden considerar els resultats de les avaluacions d'AQU Catalunya (art. 119).

El **pressupost** de les universitats públiques es regeix per la LUC, sens perjudici de les bases previstes a la LOU, per la normativa de finances i pressupostària de la Generalitat i la que es dicta en el seu desplegament, i pels estatuts o altra normativa interna de la Universitat (art.161). Les universitats públiques han d'elaborar, aprovar i executar llurs pressupostos en una situació d'equilibri pressupostari, tant en conjunt com respecte dels ingressos i les despeses no financers.¹⁷

El **Pla d'inversions universitàries** s'aprova pel Govern de la Generalitat amb caràcter plurianual i és l'instrument específic per a finançar les infraestructures i els equipaments de les universitats públiques que es requereixen per l'execució de la Programació universitària de Catalunya. El Pla ha de tenir en compte l'aplicació de criteris de sostenibilitat i de mesures que facilitin la mobilitat de les persones amb discapacitat (art. 120).

Atès que a Catalunya no disposava d'una Llei de la ciència, el règim jurídic propi dels centres CERCA i de la ICREA s'ha articulats en el marc de les lleis de mesures, en especial al **Capítol IV del Títol II de la Llei 7/2011, de 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres**. Aquesta regulació ha estat complementada en el marc d'altres lleis de mesures fiscals i financeres. A destacar entre d'altres, la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, la Llei 5/2017, del 28 de març, de

¹⁷ Article 17.1 de la Llei 4/2020, del 29 d'abril, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2020.

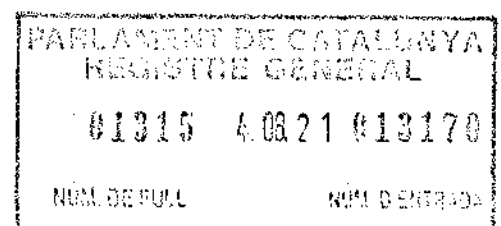
mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni, i recentment la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient.

La Llei 7/2011 defineix els centres CERCA com les entitats amb personalitat jurídica pròpia, sense ànim de lucre, i amb seu a Catalunya, que tenen com a objecte principal la recerca en la frontera del coneixement. Els centres CERCA han d'ésser creats o participats per l'Administració de la Generalitat i, si escau, juntament amb una o més universitats o amb altres entitats públiques o privades, i han de reunir les característiques específiques que en conformen el seu model relatives a la seva planificació; governament; gestió, sistema de selecció i contractació de personal i d'avaluació externa previstes a l'article 64 de la Llei 7/2011. La fundació Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats (ICREA) es defineix com una estructura de recerca impulsada pel Govern de la Generalitat que té per objectiu principal contribuir a la captació i retenció de talent internacional, mitjançant un procés de selecció basat en el mèrit científic, i contribuir significativament a l'excel·lència en la recerca (art. 65).

La Llei 7/2011 reconeix als centres CERCA i a la ICREA un règim d'autonomia per al desenvolupament de les seves activitats pel que fa a la seva estructura i organització; a la capacitat de gestió; a l'elaboració i aprovació dels seus pressupostos i l'administració del seu patrimoni; als recursos humans; a la selecció del director; al règim d'imputació dels resultats de la recerca i a la participació del personal investigador en els beneficis que se n'obtinguin, i al seu règim de funcionament intern (art. 66). Es preveuen unes mesures específiques aplicables als centres CERCA i a la ICREA del sector públic de la Generalitat (art. 67).

L'ALCC incorpora i complementa la regulació relativa als centres CERCA i a la ICREA i posa fi a la seva dispersió actual.

La Llei 16/2014, de 4 de desembre, d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea, en la que s'emmarca el Títol 8 relatiu a la internacionalització i l'acció exterior en R+D+I. L'article 12 de la Llei 16/2014 encomana a cada departament "desplegar la dimensió per a la projecció a l'exterior i en l'àmbit de la Unió Europea de les polítiques, actuacions, activitats i iniciatives que duguin a terme en l'àmbit sectorial respectiu, per mitjà de mecanismes que s'ajustin a les prioritats que defineixi el Govern." En l'àmbit de l'economia la Llei estableix que el Govern ha de promoure Catalunya com a pol d'excel·lència i innovació en el coneixement i impulsar el potencial internacional i la capacitat innovadora de l'economia

catalana. L'article 14 enumera els instruments i mecanismes que poden utilitzar els departaments per a dur a terme la seva actuació en acció exterior i de relacions amb la Unió Europea, en l'àmbit de la seva competència. L'exercici de les funcions regulades en al títol 8 de l'ALCC s'han de dur a terme de conformitat amb les atribucions que corresponen al departament competent en matèria d'acció exterior de l'Administració de la Generalitat.

La **Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes**, també informa l'ALCC. Aquesta Llei s'impregna dels principis de la Carta europea per a la igualtat de dones i homes, entesa com a dret fonamental que s'ha d'aplicar en tots els camps en què els poders públics exerceixen responsabilitats. Entre els objectius de la citada Llei cal destacar el de propiciar un marc favorable perquè el paper de les dones aportí tot el seu potencial al progrés i a la transformació social i econòmica (art.1.2, g). L'article 28.2,a) determina que per a complir l'objectiu d'assolir la igualtat efectiva de dones i homes en l'àmbit universitari i de la recerca, les universitats han de potenciar el treball de les dones investigadores i llur participació en els grups de recerca i fer visibles llur aportacions en els àmbits científics i tècnics. L'article 28.3, a les lletres a i h, entre d'altres, continua establint que les universitats, els centres d'estudis superiors i els centres i institucions de recerca catalans han de garantir la igualtat efectiva de dones i homes en la carrera docent i en la carrera investigadora, i també entre el personal d'administració i serveis, i promoure la representació equilibrada de dones i homes en els diferents òrgans col·legiats i a tots els nivells de presa de decisions.¹⁸

Els Pactes Nacionals

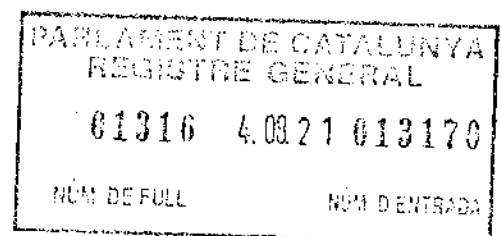
El **Pacte Nacional per a la Recerca i la Innovació** signat al Palau de la Generalitat el 21 d'octubre de 2008, pel Govern, els representants de totes les universitats, els grups parlamentaris i els principals agents econòmics i socials, amb l'objectiu d'acord amb l'exposició de motius de l'ALCC "de fer de Catalunya un país capdavanter en recerca i innovació, amb la finalitat de proporcionar al propi país i als agents que en formen part, les capacitats per fer front als reptes, i per aprofitar les oportunitats que li han de proporcionar els nivells de prosperitat i de benestar adequats i una societat que visqui dins d'uns límits ambientals sostenibles."

L'ALCC recull i articula una part dels objectius i compromisos assolits en el PNRI com ara el de continuar impulsant els centres de recerca garantint la seva autonomia operativa i un finançament estructural adequat.¹⁹

¹⁸En matèria d'universitats i recerca s'ha impulsat l'actuació, Dones i Ciència, que du a terme una activitat destacada en aquest àmbit.

http://universitatsirecerca.gencat.cat/ca/03_ambits_dactuacio/ciencia_i_societat/dones_i_ciencia/

¹⁹ "L'Administració de la Generalitat continuarà impulsant els centres de recerca catalans partint de les bases següents: garantir l'autonomia operativa dels centres i un finançament estructural adequat,

El **Pacte Nacional per a la Indústria (PNI, 2017)** defineix els eixos per avançar des de la indústria cap a l'economia del coneixement. L'ALCC contribueix al seu desenvolupament essencialment en la promoció i transmissió dels resultats del coneixement, i també reconeix la importància de les empreses intensives en R+D+I situades a Catalunya, especialment en les estratègies públiques de competitivitat i creixement econòmic.

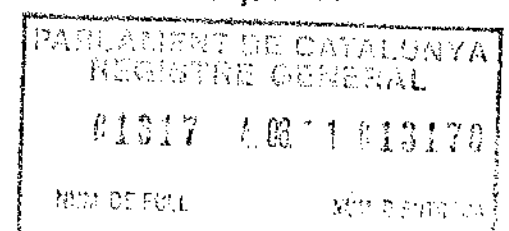
El **Pacte Nacional per a la Societat del Coneixement (PN@SC)** que segons l'exposició de motius del seu acord d'aprovació,²⁰ "configura una estratègia intel·ligent de modernització, realitzada a partir del debat dels diferents sectors implicats, al voltant dels nous reptes, globals i locals, que l'evolució de la societat planteja a nivell acadèmic, científic i tecnològic, i també configura els eixos que han de permetre mantenir un posicionament capdavanter del nostre sistema de coneixement, que coadjuvi al manteniment d'una societat del benestar, basada en el progrés i en l'aplicació que el coneixement genera."

El PN@SC ha considerat imprescindible la presentació i aprovació de la Llei de la ciència per a un sistema singular, que desenvolupi per primera vegada la competència recollida a l'article 158 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, i atorgui solidesa, eficiència i estabilitat legal i pressupostària al sistema català de coneixement.²¹

assegurar l'excel·lència de l'activitat i dels resultats de la recerca i dur a terme una política de personal investigador basada en la captació de talent. Així mateix, promourà que aquests centres estableixin les sinergies necessàries amb els altres agents del sistema de recerca i innovació, concretament amb les universitats, a través d'acords relacionals en què es maximitzi el benefici mutu". (compromís 3).

²⁰ Aprovat per ACORD GOV/77/2020, de 9 de juny DOGC (núm. 8152, 11.6.2020).

²¹ PN@SC: Apartat 4. Impulsar el sistema de recerca i les seves infraestructures (pàg. 26 i 27):
"Catalunya disposa d'un sistema d'R+D+I integrat per diferents agents, públics i privats, que duen a terme una activitat de recerca sobretot a casa nostra, però en connexió amb el món. Un sistema implementat en les darreres dues dècades que ha esdevingut competitiu internacionalment i s'ha convertit en model de referència i d'èxit per la seva flexibilitat. Tanmateix, aquest sistema no disposa d'una normativa en R+D+I que defineixi, coordini, protegeixi i fomenti la ciència i la innovació en conjunt, que en descriu la unitat d'acció i en valori i fomenti la importància. Aquesta mancança fa que la recerca catalana quedi regulada i encotillada amb la normativa estatal, que no té present la singularitat catalana i el desenvolupament d'un model propi.
L'elaboració d'una llei catalana de la ciència permetrà identificar els agents del sistema, establir-ne la missió, l'ordenació i la responsabilitat pública. Així mateix, millorarà la mobilitat, la cooperació i l'intercanvi científic entre el personal investigador i gestor dels diferents agents d'R+D+I i potenciarà la transferència, la innovació, la internacionalització i el creixement de les vies de finançament o

L'Horitzó 2020 i l'Horitzó Europa

L'ALCC també s'inspira en les propostes de la UE relatives al Programa marc de recerca i innovació de la Unió Europea 2014-2020 (Horitzó 2020) i al pròxim programa marc de recerca i innovació 2021-2027 (Horitzó Europa).

L'Horitzó 2020 es recolza en tres pilars bàsics: abordar els principals reptes socials; promoure el lideratge social i reforçar l'excel·lència en la seva base científica. Els objectius estratègics de l'Horitzó 2020 són:

- a) Crear una ciència d'excel·lència que permeti reforçar la posició de la Unió Europea en el panorama científic mundial.
- b) Desenvolupar tecnologies i les seves aplicacions per a millorar la competitivitat europea.
- c) Investigar en els grans temes que afecten la ciutadania europea en sis àrees essencials per a millorar la seva qualitat de vida: salut, alimentació i agricultura incloent-hi les ciències del mar, energia, transport, clima, matèries primeres, societats inclusives i seguretat.

En el marc de l'Horitzó 2020 mitjançant Acord del Govern de la Generalitat de 4 de febrer de 2014, s'aprova **l'Estratègia de recerca i innovació per a l'Especialització d'Intel·ligent de Catalunya (RIS3CAT)** que estableix les prioritats de les polítiques públiques en R+D+I durant el període 2014-2020 d'acord amb els següents objectius estratègics:

- a) Reforçar la competitivitat del teixit empresarial mitjançant la millora de l'eficiència dels processos productius, la internacionalització i la reorientació dels sectors consolidats cap a activitats de més valor afegit.
- b) Potenciar noves activitats econòmiques emergents a partir de la recerca, la creativitat i la innovació, per crear i explotar nous nínxols de mercat.

cofinançament privat de la recerca per mitjà del mecenatge, els patrocinis o les col·laboracions. Es tracta d'una llei, doncs, que en conjunt comportarà fomentar i promoure l'activitat científica i la seva relació amb el teixit productiu per facilitar les oportunitats.

El Pacte Nacional no té per objectiu indicar quins han de ser els àmbits estratègics d'excel·lència, però una Llei de la ciència que desenvolupi per primera vegada l'article 158 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya posarà les bases per consolidar una política pública comuna i estratègica de recerca a partir dels mecanismes de coordinació i del suport explícit als grans instruments de finançament competitiu de la recerca."

c) Consolidar Catalunya com a pol europeu de coneixement i connectar les capacitats tecnològiques i creatives amb els sectors existents i emergents del territori.

d) Millorar globalment el sistema català d'innovació, reforçar la competitivitat de les empreses i orientar les polítiques públiques cap al foment de la innovació, la internacionalització i l'emprenedoria.

L'Horitzó Europa

La proposta de la Comissió Europea relativa al pròxim programa marc de recerca i innovació 2021-2027 (Horitzó Europa) s'estructura al voltant de tres pilars:

- Ciència excel·lent.
- Desafiaments mundials i competitivitat industrial europea.
- Europa Innovadora.

Segona- Documentació preceptiva i tramitació

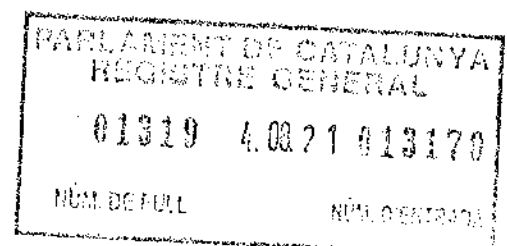
1. Documentació preceptiva

1) La tramitació de l'ALCC s'ha iniciat, d'acord amb el que disposa l'article 36.2 de la Llei 13/2008, a proposta del Departament d'Empresa i Coneixement amb l'Acord previ del Govern de la Generalitat de 9 de juliol del 2019, que aprova la memòria preliminar.

2) La **memòria general** de la Direcció General de Recerca, d'11 de març de 2020, complementada per una memòria de 5 de juny de 2020, conté els següents apartats:

1. La justificació de la necessitat de la disposició i adequació de la norma als fins que es persegueixen.
2. El marc normatiu.
3. La competència de la Generalitat.
4. La relació de les disposicions afectades i la taula de vigències i les derogacions resultants.
5. Els tràmits de consulta i participació.
 - .Consulta pública prèvia.
 - .Participació ciutadana.
 - .Tràmit de consulta interdepartamental.
6. La relació motivada de les entitats a les quals s'ha d'atorgar el tràmit d'audiència.
7. La procedència de sotmetre l'ALCC a informació pública.

De la revisió de la memòria general es conclou que incorpora el contingut mínim requerit per l'article 36.3 a) de la Llei 13/2008.

3) La **memòria d'avaluació d'impacte** de la Direcció General de Recerca de 15 de setembre de 2020, que conté els següent apartats:

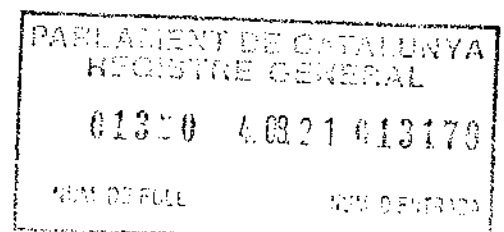
- Anàlisi del context i identificació de les opcions de regulació.
 - A. Identificació del problema.
 - B. Establiment dels objectius.
 - C. Identificació de les opcions de regulació.
- Anàlisi de l'impacte de les opcions de regulació considerades.
 - A. Informe d'impacte pressupostari.
 - B. Informe d'impacte econòmic i social.
 - C. Informe d'impacte normatiu en termes de simplificació i reducció de càrregues administratives
 - D. Informe d'impacte de gènere.
- Comparació de les opcions de regulació considerades.
- Implementació, seguiment i avaluació de la norma.
- Conclusió.
- Annexos.
 - 1. Pacte Nacional per a la Societat del Coneixement-PN@SC.
 - 2. Indicadors de l'activitat.
 - 3. Arbre del problema.
 - 4. Quantificació de càrregues administratives.

De la revisió de la memòria d'avaluació d'impacte es conclou que incorpora el contingut mínim requerit per l'article 36.3.b) de la Llei 13/2008, i que s'ha elaborat en el marc de les "Recomanacions sobre la memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades: esquema de continguts", de 17 de juliol de 2014, de l'Àrea de la Millora de la Regulació de l'Oficina del Govern del Departament de la Presidència.

4) La **memòria d'observacions**

Atesa la seva extensió la memòria d'observacions s'ha dividit en dos documents:

- La **memòria d'observacions (I)** de 17 de juny de 2020: incorpora les consideracions dels informes preceptius i dels altres informes que s'han emès, així com les observacions efectuades en el tràmit de consulta interdepartamental, amb la seva valoració.
- La **memòria d'observacions (II)** de 30 de juliol de 2020: incorpora les al·legacions presentades durant el tràmit d'audiència i d'informació pública amb la seva valoració.

De la revisió de la memòria d'observacions (I i II) es constata que han incorporat i valorat degudament totes les observacions i al·legacions presentades a l'ALCC en aquestes fases de la tramitació, i que quan s'han desestimant se n'ha motivat la causa.

5) Els Informes preceptius i altres informes que consten a l'expedient són els següents:

A) Àrea d'Assessorament Jurídic en l'Àmbit d'Universitats i Recerca:

- Informe jurídic preliminar de 16 de març de 2020, que conclou que en termes generals, l'ALCC conté la documentació necessària per iniciar la tramitació corresponent i que s'adequa al marc normatiu vigent.

-L'informe jurídic complementari a l'informe jurídic preliminar, de 5 de juny de 2020, que conclou que les modificacions incorporades a la versió de l'ALCC que fou informada amb caràcter preliminar el 16 de març de 2020, s'adeqüen al marc normatiu vigent. Aquest informe ha estat posteriorment actualitzat mitjançant un informe de 19 d'agost de 2020, que conclou que les modificacions incorporades a l'ALCC derivades dels tràmits d'audiència i d'informació pública s'adeqüen al marc normatiu vigent.

B) Direcció General de Pressupostos:

- Informe de 20 d'abril de 2020, que efectua unes consideracions que, d'acord amb la memòria d'observacions (I), es constata que han estat incorporades pràcticament en la seva totalitat a l'ALCC.

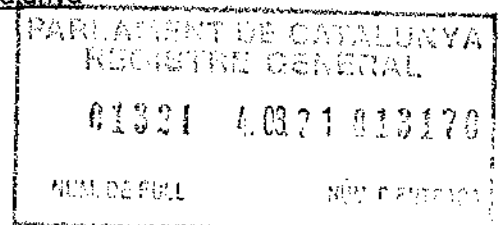
- Informe de la Direcció General de Pressupostos de 8 de juny de 2020 de caràcter favorable, "en el benentès que totes les actuacions derivades d'aquesta norma es realitzaran en funció de les disponibilitats pressupostàries efectives dels organismes implicats i sempre dins del marc dels escenaris pressupostaris i la normativa d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera."

C) Direcció General de Tributs i Joc:

- Informe 20/20, de 20 d'abril, on s'efectuen unes observacions que, d'acord amb la memòria d'observacions (I) es constata que han estat incorporades a l'ALCC.

- Nota de 9 de juny de 2020, on es conclou que els articles 84, 85 i la disposició addicional novena de l'ALCC "no regulen per sí mateixos beneficis fiscals aplicables sinó que recullen actuacions d'estudi i propostes per a regular en futures normes."

D) Direcció General del Patrimoni de la Generalitat de Catalunya

- Informe 12/2020, de 17 d'abril, que condiona el seu informe favorable, a la modificació de determinats articles i nota de 8 de juny de 2020 de valoració de la resposta donada per la Secretaria d'Universitats i Recerca a l'informe 12/2020. La memòria d'observacions (I) n'efectua l'oportuna valoració, senyala les que s'han acollit i justifica les que no s'han considerat.

E) Intervenció General

- Informe de la Intervenció General, de 20 d'abril de 2020, on s'efectuen unes observacions que han estat valorades a la memòria d'observacions (I).

- Correu de l'interventor general d'11 de maig de 2020, on dona la seva conformitat a la nova versió del text normatiu, sempre que s'incloguin "la referència als principis rectors de la normativa pública (EBEP) en els processos de selecció del personal" i es modifiqui "la referència en relació a que els centres CERCA no poden restar sotmesos a cap mesura restrictiva de llur autonomia o de supervisió i control que no siguin aplicables a les universitats públiques de Catalunya."

- Correu de l'interventor general, d'1 de juny de 2020, on manifesta que la modificació dels articles proposada per la intervenció (art. 18 i art. 48.3) dona resposta a la seva petició.

F) Direcció General de Contractació Pública

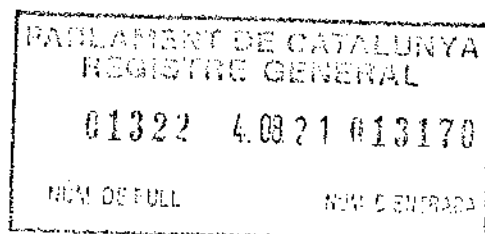
Informe d'11 de maig de 2020, que conclou que la proposta s'ajusta a la legislació vigent en matèria de contractació pública i informa favorablement sens perjudici de les observacions que efectua en el seu informe. D'acord amb la memòria d'observacions (I) es constata que aquestes observacions han estat incorporades a l'ALCC.

G) Oficina d'Organització de l'Administració i del Sector Públic

- Nota de 7 d'abril de 2020 i correu complementari de 21 d'abril de 2020, on s'efectuen consideracions que d'acord amb la memòria d'observacions (I) han estat incorporades en bona part al text.

- Informe de 8 de juny de 2020 amb caràcter favorable, sense perjudici de les consideracions efectuades a l'informe, "que s'han d'entendre com a recomanacions a valorar pel Departament proponent, i sempre que es disposi de dotació pressupostària per atendre la seva aplicació, o bé es compti amb l'autorització de l'òrgan competent."

H) Institut Català de les Dones

Informe de 28 d'abril de 2020, que “valora molt positivament que el text presentat a informe inclogui clàusules de gènere i que de manera generalitzada n'incorpori la perspectiva de gènere”. L'informe de l'Institut afegeix a les conclusions algunes propostes que han estat degudament valorades a la memòria d'observacions (I) i incorporades en bona part al text, algunes d'elles amb matisos de redactat.

I) Direcció General de la Funció Pública.

Mitjançant correu electrònic d'11 de març de 2020 es va sol·licitar informe a la Direcció General de la Funció Pública. No consta a l'expedient la seva emissió. L'ALCC serà sotmesa a informe de la Comissió Tècnica de la Funció Pública.

J) Informe d'incidència digital

La nota de la Secretaria d'Universitats i Recerca de 20 de juny de 2020, on es valora una observació efectuada per l'Oficina de Govern, en relació amb l'informe d'incidència digital conclou el següent: “l'article 51.2 i la disposició transitòria segona apartat 2 no afecten als processos administratius i d'administració digital i que, en conseqüència, no es requereix l'informe preceptiu previst a l'article 37.1, q) del Decret 124/2019, de 4 de juny. També cal destacar que l'article 51.2 de l'ALCC ha estat redactat d'acord amb les consideracions del Departament de Polítiques Digitals i Administració Pública, que és el competent per emetre l'esmentat informe, i que durant el tràmit de consulta interdepartamental no ha fet cap consideració respecte a la necessitat d'incorporar-lo a l'expedient.”

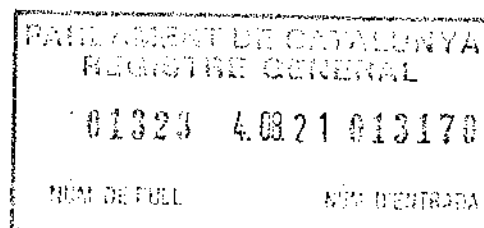
De l'anàlisi de la documentació de l'expedient es constata que s'han sol·licitat els informes preceptius.

2. Tramitació

2.2. Consulta interdepartamental.

El tràmit de consulta interdepartamental a través del fòrum SIGOV ha estat obert durant dos períodes: des de l'11 de març fins el 21 d'abril de 2020, i des del 28 de maig fins el 9 de juny de 2020. Han formulat observacions l'Oficina de Govern i els següents departaments:

- Departament de Polítiques Digitals i Administració Pública.
- Departament d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència.
- Departament de Treball, Afers Socials i Famílies.

- Departament d'Agricultura Ramaderia Pesca.
- Departament de Salut.
- Departament de Territori i Sostenibilitat.

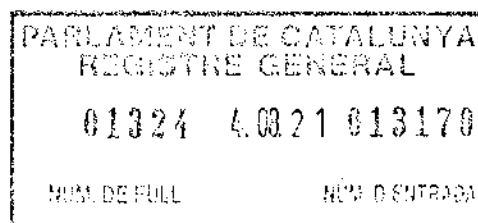
Les observacions han quedat recollides i valorades a la memòria d'observacions (I) i incorporades al text quan ha estat acceptades i de les que s'han desestimat se n'ha motivat la causa.

L'ALCC va quedar vist en la sessió del Consell Tècnic de la Generalitat de Catalunya de 9 de juny de 2020 (apartat II), per tal de continuar la seva tramitació. Així consta en el certificat emès, el 12 de juny de 2020, pel secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya.

2.3. Audiència

D'acord amb la memòria d'observacions (II) de 30 de juliol de 2020, l'ALCC s'ha sotmès a audiència durant un termini de 15 dies hàbils, mitjançant escrit del director general de Recerca tramès a les següents entitats:

- Les universitats del sistema universitari de Catalunya:
 - . Universitat de Barcelona.
 - . Universitat Autònoma de Barcelona.
 - . Universitat Politècnica de Catalunya.
 - . Universitat Pompeu Fabra.
 - . Universitat de Lleida.
 - . Universitat de Girona.
 - . Universitat Rovira i Virgili.
 - . Universitat Ramon Llull.
 - . Universitat Oberta de Catalunya.
 - . Universitat de Vic-Universitat Central de Catalunya.
 - . Universitat Internacional de Catalunya.
 - . Universitat Abat Oliba CEU.
- Els centres de recerca de Catalunya (centres CERCA)
- La Fundació Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats (ICREA).
- L'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya (AQU).
- Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca (AGAUR).
- Agència per a la Competitivitat de l'Empresa (ACCIÓ).
- Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya (AQuAS).
- L'Associació Catalana d'Entitats de Recerca (ACER).
- L'Institut d'Estudis Catalans (IEC).

- Comissions Obreres de Catalunya (CCOO).
- Unió General de Treballadors de Catalunya (UGT)
- Foment del Treball Nacional.
- PIMEC (Micro, Petita i Mitjana Empresa de Catalunya).

Han presentat al·legacions les següents entitats:

- Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya (AQU Catalunya).
- Institut Català d'Investigació Química (ICIQ.)
- Institut d'Estudis Catalans (IEC).
- Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi.
- Universitat de Girona.
- UGT de Catalunya.
- Institut de Recerca Biomèdica (IRB Barcelona).
- Universitat Oberta de Catalunya (UOC).
- Institut d'Investigació Biomèdica de Bellvitge (IDIBELL).
- Associació Catalana d'Entitats de Recerca (ACER).
- Universitat Politècnica de Catalunya (UPC).
- Universitat Ramon Llull (URL).
- Fundació Institut Hospital del Mar d'Investigacions Mèdiques (IMIM)
- Universitat Pompeu Fabra (UPF).
- Universitat de Barcelona (UB).
- Centre de Recerca Ecològica i Aplicacions Forestals (CREAF).
- Universitat Autònoma de Barcelona (UAB).

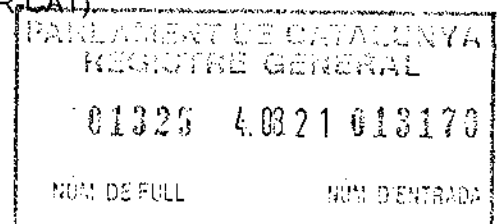
Les al·legacions presentades han estat incorporades i valorades a la memòria d'observacions (II). Les que han estat acceptades s'han incorporat al text de l'avantprojecte de llei i de les que s'han desestimat se n'ha motivat la causa.

De l'anàlisi de l'expedient es conclou que s'ha donat degut compliment al tràmit d'audiència.

2.4. Informació pública

D'acord amb la memòria d'observacions (II) de 30 de juliol de 2020, l'ALCC s'ha sotmès a informació pública mitjançant Edicte de 18 de juny de 2020, publicat al DOGC Núm. 8163 - 26.6.2020. Segons certifica el subdirector general de Coordinació Administrativa i Polítiques Sindicals de la Secretaria d'Universitats i Recerca del Departament d'Empresa i Coneixement, entre els dies 29 de juny i 17 de juliol de 2020, ambdós inclosos, la ciutadania ha pogut consultar l'avantprojecte de llei. Han presentat al·legacions:

- Comitè per a la Integritat de la Recerca a Catalunya (CIR-CAT)

- Comitè Català de Representants de Persones amb Discapacitat (COCARMI).
- Associació de Biotecnòlegs de Catalunya (ABSTEC).
- Col·legi Oficial d'Enginyers Industrials de Catalunya (COEIC).

Les al·legacions presentades han estat incorporades i valorades a la memòria d'observacions (II). Les que han estat acceptades s'han incorporat al text de l'avantprojecte de llei i de les que s'han desestimat se n'ha motivat la causa.

De l'anàlisi de l'expedient es conclou que s'ha donat degut compliment del tràmit d'informació pública.

L'ALCC va quedar vist en la sessió del Consell Tècnic de la Generalitat de Catalunya de 27 d'agost de 2020, prèviament a la sol·licitud del dictamen del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya. Així consta en el certificat emès, l'1 de setembre de 2020, pel secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya.

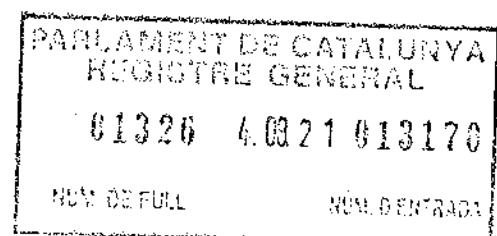
2.5. Dictamen 9/2020 , de 21 de setembre, del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya

La consellera d'Empresa i Coneixement va sol·licitar al Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya (en endavant CTEESC) el seu dictamen en relació amb l'ALCC mitjançant escrit adreçat al seu president l'1 de setembre de 2020.

EL CTEESC ha emès el dictamen 9/2020, de 21 de setembre on conclou que "ha valorat l'Avantprojecte de llei de la ciència de Catalunya i sol·licita al Govern que sigui receptiu a les recomanacions formulades en el present Dictamen." En el dictamen s'efectuen unes observacions generals i unes observacions a l'articulat. També s'adjunten al dictamen dos vots particulars, l'un de la UGT que, tot i votar favorablement al dictamen, vol deixar constància de les qüestions que per ells són importants i que no han quedat recollides en el dictamen. I l'altra de PIMEC que, tot i que s'alinea amb la majoria d'observacions generals i a l'articulat, vol fer palès la seva discrepància amb alguna d'aquestes observacions. Els vots particulars es transcriuen en annex.

Les observacions del dictamen han estat valorades per la Secretaria d'Universitats i Recerca en un document signat pel director general de Recerca de 28 de setembre de 2020. La major part de les propostes han estat acceptades i incorporades al text de l'ALCC i han contribuït a la seva millora tècnica. De les que no s'han pogut estimar se n'ha motivat la causa.

3. Transparència i consulta pública prèvia

Transparència

L'article 62.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant Llei 19/2014) preveu que la iniciativa normativa s'ha d'exercir de manera que el marc normatiu resultant sigui previsible, tan estable com sigui possible i fàcil de conèixer i comprendre per als ciutadans i els agents socials. L'ALCC ha estat inclòs en el Pla normatiu 2019-2020 de l'Administració de la Generalitat aprovat per Acord del Govern de 24 d'abril de 2019.

Així mateix, l'Administració de la Generalitat ha de fer pública la informació relativa a les decisions i actuacions amb rellevància jurídica, entre la qual s'inclou els procediments normatius en curs, amb indicació de l'estat de la tramitació en què es troben, així com les memòries i els documents justificatius de la tramitació dels projectes o avantprojectes normatius i els diversos textos de les disposicions (art. 10.c i d i 69.2 Llei 19/2014). El text articulat de l'ALCC amb la documentació preceptiva s'ha publicat a la web des del 18 de juny de 2020. La informació ha estat permanentment actualitzada.²²

Consulta pública prèvia

A l'empara de l'Acord del Govern de 22 de gener de 2019 relatiu a l'oportunitat de les iniciatives legislatives del Govern i a la seva consulta pública, l'Acord del Govern del 9 de juliol del 2019, que aprova la memòria preliminar de l'ALCC va considerar imprescindible la consulta pública prèvia d'aquesta iniciativa.²³

La consulta pública prèvia a través del portal de la Generalitat de Catalunya Participa gencat.cat s'ha realitzat del 2 al 29 d'octubre del 2019. La memòria general, apartat 2.5.2.

²² Als efectes de facilitar la comprensió de la documentació que es publica a la web, i tenint en compte els criteris aprovats per la Comissió Interdepartamental de Transparència i Govern Obert, relatius a les obligacions de publicitat activa en matèria de decisions i actuacions de rellevància jurídica (9 de juny de 2017), els informes preceptius no s'han publicat atès que estan tots valorats a la memòria d'observacions (I).

²³ L'article 133.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, estableix que, amb caràcter previ a l'elaboració del projecte o avantprojecte de llei o de reglament, s'ha de substanciar una consulta pública a través del portal web de l'Administració competent. La Sentència del Tribunal Constitucional 55/2018, de 24 de maig, que resol el recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Govern de la Generalitat de Catalunya en relació amb diversos preceptes de l'esmentada Llei 39/2015, ha declarat la inconstitucionalitat parcial de

manifesta que aquesta consulta "pràcticament no ha tingut ressò atès que la participació s'ha canalitzat a través del procés participatiu del Pacte Nacional per a la Societat del Coneixement (PN@SC) on s'han presentat i debatut al llarg de tot el territori català els elements fonamentals de l'ALCC."

Participació ciutadana

L'article 69.1 de la Llei 19/2014 regula la participació ciutadana en l'elaboració de les normes, i estableix que: "les persones tenen el dret de participar, per mitjà de la presentació de propostes i suggeriments, en les iniciatives normatives que promou l'Administració pública. Aquest dret es pot exercir amb relació a les iniciatives normatives en què, per la importància que tenen o per la matèria que regulen, l'Administració pública considera pertinent obrir aquest procés participatiu des de l'inici de la tramitació del procediment administratiu."

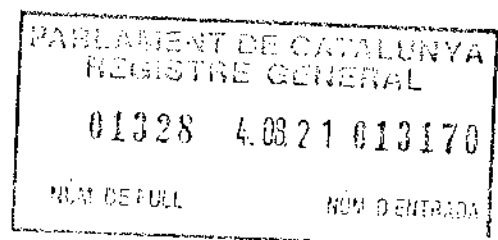
La memòria general a l'apartat 2.5.3. ha valorat que "atesa la singularitat de la matèria que es regula no es considera necessari obrir un procés participatiu ciutadà específic addicional a la consulta pública prèvia. Aquesta consulta pública prèvia ha gaudit d'un important difusió atès que en el marc del procés participatiu impulsat en relació amb el Programa per a l'Impuls i l'elaboració del Pacte Nacional per a la Societat del Coneixement (PN@SC), també s'ha convidat a la ciutadania a participar en aquesta consulta. D'altra banda l'avantprojecte de llei serà sotmès a informació pública i per tant resta obert a rebre més aportacions."

De l'anàlisi de l'expedient es constata que s'ha donat compliment a les previsions de l'article 62.1 i de l'article 10, c i d de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

Tercera.- Adequació al marc normatiu vigent i a les directrius de tècnica normativa

L'ALCC neix com a resultat de la voluntat del Parlament de Catalunya, manifestada en diverses lleis, especialment a la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals, administratives i financeres, complementada per lleis posterior, de dotar Catalunya d'un model de ciència que estigui a l'alçada dels països capdavanters i serà, si s'aprova, la primera llei del Parlament de Catalunya dictada en l'àmbit de la recerca i el coneixement.

l'article 133, i considera que no és aplicable a les iniciatives legislatives de les comunitats autònomes [FJ 7].

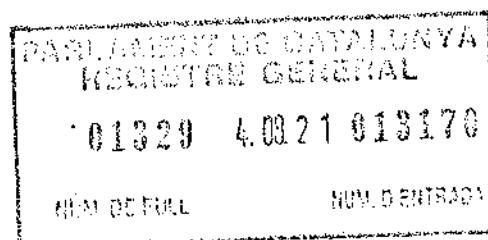

L'ALCC té per objecte proveir els diferents agents del sistema d'R+D+I de Catalunya del marc legal i dels instruments que contribueixin a l'impuls de la ciència que s'hi fa i de l'avenç del coneixement que s'hi genera, a l'efecte de potenciar-hi la recerca d'alt nivell i consolidar-ne la internacionalització.

3.1. Estructura

L'ALCC s'estructura en una exposició de motius i en una part dispositiva. La part dispositiva compta amb 10 títols. Alguns títols s'han dividit en capítols i alguns capítols s'han dividit en seccions, atesa la seva extensió. Els títols en què s'ha dividit la part dispositiva són els següents:

- Títol preliminar
 - Títol 1 L'ordenació del sistema d'R+D+I de Catalunya.
 - Títol 2 La governança i coordinació del sistema d'R+D+I de Catalunya.
 - Títol 3 Les persones al servei de la ciència.
 - Títol 4 Els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya.
 - Capítol 1 Universitats.
 - .Secció 1 Disposicions generals.
 - .Secció 2 El personal amb funcions en R+D+I .
 - .Secció 3 Règim econòmic i pressupostari de les universitats públiques.
 - .Secció 4 Pla estratègic universitari en recerca d'excel·lència.
 - Capítol 2 Els Centres de Recerca de Catalunya (CERCA).
 - .Secció 1 Disposicions generals.
 - .Secció 2 Centres CERCA del sector públic de la Generalitat.
 - .Secció 3 Reconeixement com a centre CERCA.
 - .Secció 4 La Fundació I-CERCA.
 - Capítol 3 La Fundació ICREA.
 - Capítol 4 Els hospitals universitaris i altres hospitals intensius en R+D+I del sistema de salut de Catalunya, i els instituts de recerca i innovació en salut del sector públic de la Generalitat.
 - Capítol 5 Infraestructures científicotècniques singulars del sector públic de la Generalitat.
 - Títol 5 Altres agents del sistema d'R+D+I de Catalunya.
 - Títol 6 Les agències de suport i finançament del sistema d'R+D+I de Catalunya.
 - Títol 7 Promoció i transmissió dels resultats de la recerca.
 - Títol 8 Internacionalització i acció exterior en R+D+I.
 - Títol 9 El mecenatge en R+D+I.
 - Capítol 1 Disposicions generals.
 - Capítol 2 Consell del Mecenatge en R+D+I de Catalunya.
 - Títol 10 El Comitè per a la Integritat de la Recerca a Catalunya (CIR-CAT)
- La part final s'estructura en les següents disposicions:
- Disposició addicional primera. Convenis de col·laboració

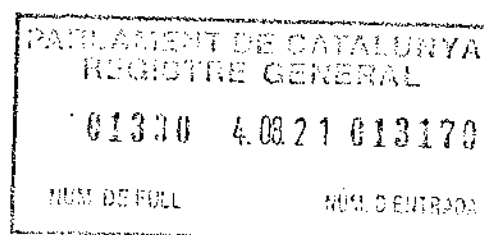
- Disposició addicional segona. Participació privada.
- Disposició addicional tercera. Avaluació per persones expertes independents.
- Disposició addicional quarta. Especialització estratègica del personal docent i investigador.
- Disposició addicional cinquena. Projectes d'R+D+I i prevenció de riscos laborals.
- Disposició addicional sisena. L'Anella Científica.
- Disposició addicional setena. Avaluacions científiques
- Disposició addicional vuitena. Referències al sector públic.
- Disposició addicional novena. Mesures d'incentiu fiscal.
- Disposició addicional desena. Finançament amb càrrec als pressupostos de la Generalitat de Catalunya.
- Disposició addicional onzena. Projectes d'R+D+I.
- Disposició addicional dotzena. Referències.
- Disposició addicional tretzena. I-CERCA i CSUC
- Disposició addicional catorzena. Topall dels fons universitaris.
- Disposició transitòria única. Adaptació de la CIRI.
- Disposició derogatòria.
- Disposició final primera. Modificació del Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre.
- Disposició final segona. Modificació de la Llei 21/2005, de 29 de desembre, de mesures financeres.
- Disposició final tercera. Constitució del CORICAT i del Consell de Mecenatge en R+D+I de Catalunya.
- Disposició final quarta. Pla estratègic universitari en recerca d'excel·lència.

Atès que no es preveu una disposició específica destinada a l'entrada en vigor, s'aplica la regla general de la *vacatio legis*, motiu pel qual entrarà en vigor als vint dies de la seva publicació al DOGC.

En termes generals es considera que l'estructura de l'ALCC s'adequa a les directrius de tècnica normativa contingudes en el *Manual d'elaboració de les normes de la Generalitat de Catalunya*.

3.2. Contingut

L'ALCC durant el tràmit de consulta interdepartamental i informe va patir modificacions substancials en relació amb la versió informada amb caràcter preliminar el 16 de març de 2020, que van requerir l'emissió d'un informe jurídic complementari el 5 de juny de 2020, actualitzat en un informe posterior de 19 d'agost de 2020, arran de les modificacions incorporades novament al text com a resultat dels tràmits d'audiència i informació pública.

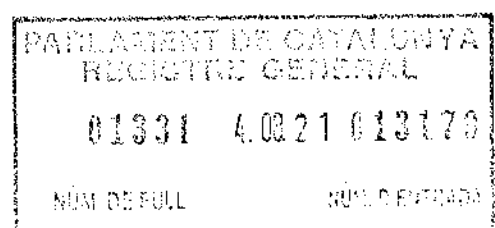
La versió que ara s'informa no presenta en relació amb la versió darrerament informada novetats substancials arran del dictamen del CTEESC, tot i que aquest ha contribuït a introduir millores tècniques al text.

En aquest apartat es farà un breu repàs del contingut de l'avantprojecte de llei als efectes de facilitar-ne la seva comprensió atesa la seva extensió, i d'oferir-ne una visió integrada en aquest informe final.

El **Títol preliminar** (arts. 1 a 7) conté les **disposicions generals** relatives al sistema d'R+D+I de Catalunya. L'objecte de l'ALCC és proveir els diferents agents del sistema d'R+D+I de Catalunya del marc legal i dels instruments que contribueixin a l'impuls de la ciència que s'hi fa i de l'avenç del coneixement que s'hi genera, a l'efecte de potenciar-hi la recerca d'alt nivell i consolidar-ne la seva internacionalització. Es destaca, d'entre les seves finalitats, la consideració de la recerca com a sector estructural de Catalunya, i de la generació i transmissió de coneixement propi com a estratègia de país, de competitivitat internacional, de creixement econòmic, de desenvolupament sostenible, de generació i consolidació cultural, de progrés social, de qualitat de vida i d'enriquiment personal; i també el compromís d'una recerca inclusiva i transformadora no sols des de la perspectiva de gènere sinó també de la discapacitat i de la transformació social. El sistema d'R+D+I de Catalunya és un sistema obert, que reconeix com a requisits propis la qualitat creixent de la recerca, la transmissió fiable i reproduïble del coneixement, i el desenvolupament sostenible, en tots els àmbits i que s'integra en l'espai europeu del coneixement.

El **sistema d'R+D+I de Catalunya** està integrat pel conjunt d'agents públics i privats, amb activitat científica rellevant i d'impacte, amb seu a Catalunya, on preferentment efectuen la seva activitat de recerca, i que són considerats, a l'efecte d'aquesta Llei, agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya i sobre els quals la Generalitat ostenta la competència exclusiva en recerca i la regulació sobre el seu sector públic; i també està integrat per altres agents amb funcions destacades en recerca de qualitat, innovació, transmissió del coneixement, avaluació, valorització, finançament i difusió, que contribueixen al suport i a la consolidació del sistema d'R+D+I de Catalunya, sens perjudici del seu règim jurídic específic, i que són considerats, a l'efecte d'aquesta Llei, agents del sistema d'R+D+I de Catalunya.

La distinció que s'efectua a l'articulat de l'ALCC entre agents de recerca i d'altres agents del sistema d'R+D+I de Catalunya no distingeix entre rangs i nivells, sinó que es fa per estructurar la llei en funció del grau d'impacte de la competència de la Generalitat sobre els agents del sistema d'R+D+I de Catalunya, en funció de la seva titularitat, naturalesa i règim jurídic.

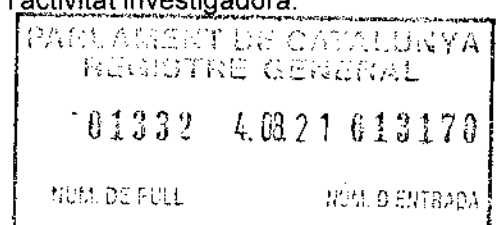
Els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya sobre els quals la Generalitat ostenta una intensitat competencial, especialment, arts. 172 i 158 EAC, superior a la resta són:

- a) Les universitats públiques.
- b) Els centres de recerca reconeguts com a centres CERCA.
- c) Els hospitals universitaris i altres hospitals intensius en R+D+I del sistema de salut de Catalunya i els instituts de recerca i innovació en salut del sector públic de la Generalitat
- d) La Fundació Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats (ICREA).
- e) Les infraestructures científic-tècniques singulars del sector públic de la Generalitat.

Com a novetat destacada fruit de les aportacions rebudes durant el tràmit d'audiència i que fou valorada a l'informe jurídic complementari actualitzat emès el 19 d'agost de 2020, ha estat la incorporació a l'article 4 com agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya de les universitats privades en tant que part integrant del sistema universitari de Catalunya. Les disposicions de l'ALCC relatives a universitats s'aplicaran en funció de si es tracten d'universitats públiques o privades ates que el grau d'intensitat de la competència de la Generalitat en relació amb unes i altres no és el mateix. D'acord amb aquesta incorporació s'ha suprimit la referència a les universitat privades de l'article 5 de l'ALCC.

L'article 5 enumera la **resta d'agents del sistema d'R+D+I de Catalunya** ubicats a Catalunya que, sens perjudici de la seva titularitat i naturalesa jurídica, ostenten una importància estratègica per al conjunt del sistema. La llista no és una llista tancada i l'ALCC els incorpora als efectes de destacar la seva contribució a la ciència a Catalunya. Les polítiques públiques de la Generalitat, en el marc de la seva competència en matèria de recerca, sobre aquests agents han de tenir en compte la seva titularitat o adscripció i la seva pertinença al sector públic o privat, el grau d'impacte i els seus efectes, i també la seva naturalesa internacional, quan correspongui.

L'ALCC relaciona els **principis ordenadors** que han de regir l'activitat dels agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de la Generalitat i declara la recerca, el desenvolupament, la transferència i la innovació, com a activitats prioritàries d'interès general amb efectes sobre l'activitat econòmica i en l'avenç de la societat del coneixement. Durant els tràmits d'audiència i d'informació pública es van rebre força aportacions en relació amb els principis que es preveuen a l'article 6 com ara: l'atenció a les consideracions ètiques aplicables a l'activitat de recerca amb persones i altres éssers vius; la promoció de l'accessibilitat, i l'eliminació de desigualtats; la promoció de la millora de les condicions de treball de les persones al servei de la ciència en el marc de les polítiques europees; i l'eficiència en la transmissió del coneixement i en l'activitat investigadora.

El **Títol 1** (arts. 8 a 11) contempla l'**ordenació del sistema d'R+D+I de Catalunya**, que disposa dels següents instruments: la planificació, el finançament i l'avaluació sistèmica.

La **planificació** es defineix com el conjunt d'estratègies, plans i programes que tenen la funció de definir els objectius a assolir, aplicar indicadors de seguiment, determinar esforços financers, fixar costos per al desenvolupament i l'aplicació de les accions que els integren; i avaluar els resultats obtinguts. La planificació ha de garantir l'autonomia de les universitats, dels centres CERCA i dels altres agents en la seva planificació estratègica quan la tenen legalment reconeguda.

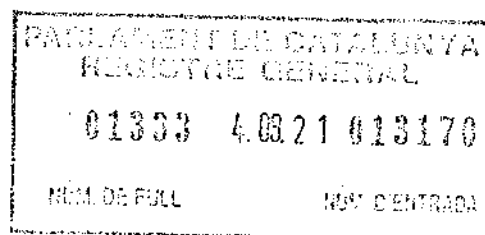
Els grans eixos vertebradors de la planificació estratègica en R+D+I s'han de presentar per a la seva anàlisi i debat al Consell per a la Recerca i la Innovació de Catalunya (CORICAT). També es poden desenvolupar plans estratègics sectorials que seran presentats a la Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació (CIRI) pels departaments que desenvolupin polítiques en recerca i innovació, per al seu informe amb caràcter previ a la seva aprovació pel Govern. La planificació pública ha de garantir l'autonomia de les universitats, dels centres CERCA i dels altres agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya en la seva planificació estratègica, quan la tenen legalment reconeguda.

El **finançament públic de la recerca** ha de complir el principi de transparència i basar-se en criteris de qualitat i d'eficiència competitiva. El Govern ha de garantir que l'esforç públic en recerca s'efectuï de manera coordinada i eficient entre els departaments de l'Administració de la Generalitat i les seves entitats dependents o vinculades, mitjançant la CIRI. La regulació del finançament públic de la recerca s'ha adaptat a les consideracions efectuades en el seu informe preceptiu, per la Direcció General de Pressupostos del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda.

L'**avaluació sistèmica** s'ha d'efectuar amb caràcter periòdic amb l'objectiu de garantir el grau de qualitat exigible del sistema d'R+D+I de Catalunya. Correspon a la CIRI, la promoció d'aquestes avaluacions que s'han de vehicular a través dels departaments, agències i altres òrgans d'avaluació de què disposa el sistema d'R+D+I de Catalunya. El seu resultat ha de permetre promocionar els centres amb resultats excel·lents, identificar les mancances i oferir suport per a la millora.

El **Títol 2** (arts. 12 a 14) estableix com a **òrgans de governança i coordinació** del sistema d'R+D+I de Catalunya els següents:

- a) La CIRI.

b) El **CORICAT**.

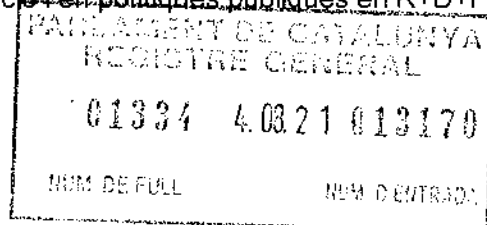
c) L'Administració de la Generalitat, mitjançant el departament competent en matèria d'universitats i recerca, i els altres departaments que desenvolupen activitats en recerca i innovació en el seu àmbit sectorial, d'acord amb les polítiques públiques i directrius del Govern. La implementació d'aquestes polítiques a escala sectorial correspon als departaments de l'àmbit respectiu.

La **CIRI**, que s'adscriu al departament competent en matèria d'universitats i recerca i que fou creada pel Decret 175/2009, de 10 de novembre, com a continuadora de la Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació Tecnològica (CIRIT), és l'òrgan col·legiat de coordinació de les competències de la Generalitat en matèria de foment de la recerca i desenvolupament científic, innovació i transferència.

La presidència de la CIRI correspon al president o presidenta de la Generalitat de Catalunya o a la persona en qui delegui. La CIRI disposa de quatre vicepresidències, que corresponen, la primera a la persona titular del departament competent en matèria d'universitats i recerca, la segona a la persona titular del departament competent en matèria d'economia, la tercera a la persona titular del departament competent en matèria de salut i la quarta, si escau, a la persona titular del departament competent en matèria d'empresa; o persones en qui deleguin, amb rang orgànic mínim de director general.

La CIRI està integrada per un representant de cadascun dels àmbits sectorials en matèria d'universitats, recerca, economia, indústria, salut, alimentació, educació, agricultura, cultura, oceanografia, medi marí, ramaderia, pesca i aquicultura, territori, medi ambient, gestió forestal, polítiques digitals i administració pública, treball i afers socials, amb rang orgànic mínim de director general, designats pel conseller o consellera titular de la matèria. També hi podran tenir representació, si és el cas, altres departaments de la Generalitat de Catalunya amb implicació pressupostària en recerca i innovació. La seva composició total, sempre que sigui possible, ha de ser equilibrada en representació de gènere.

El **CORICAT**, que s'adscriu al departament de la Presidència i que actua amb autonomia funcional per tal de garantir-ne l'objectivitat i la imparcialitat, es configura com un òrgan consultiu d'alt nivell de reflexió, debat i assessorament en R+D+I en les grans decisions estratègiques de país, a mitjà i a llarg termini; i també és un instrument de participació de la comunitat científica i de la societat en la definició de les polítiques públiques en R+D+I. Està integrat per un president o presidenta i un màxim de quinze membres, nomenats pel Govern, a proposta del conseller o consellera del departament competent en matèria d'universitats i recerca, d'acord amb la CIRI, elegits d'entre acadèmics i investigadors reconeguts, personalitats expertes en sistemes de recerca i innovació i en polítiques públiques en R+D+I

de països de referència, persones o entitats finançadores de la recerca i representants de la societat civil, especialment d'àmbits destacats de la innovació vinculada al progrés empresarial. El nomenament és per un període de quatre anys, renovable per un segon període de quatre anys. La seva composició total, sempre que sigui possible, ha de ser equilibrada en representació de gènere.

El **Títol 3** (arts. 15 al 21) està destinat a les **persones al servei de la ciència**. D'acord amb l'article 158.1, d) de l'EAC la Generalitat gaudeix de competència exclusiva en relació amb la regulació i la formació professional del personal investigador i de suport dels seus centres i estructures de recerca. L'ALCC relaciona els àmbits en què han d'avançar les polítiques públiques de la Generalitat relatives al personal investigador dels agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de la Generalitat: l'aplicació de la Carta Europea de l'Investigador i del Codi de Conducta per a la seva contractació; l'increment de la mobilitat dins i fora del sistema d'R+D+I de Catalunya i l'equilibri entre investigadors i investigadores en els processos de formació, consolidació, captació, retorn i retenció de talent; la igualtat efectiva d'oportunitats tant en la contractació com en el posterior desenvolupament i consolidació professional, fent prevaler els criteris de qualitat i competència científica, i l'enfortiment i la millora de les condicions de treball del personal investigador, entre d'altres. L'Administració de la Generalitat, i els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de la Generalitat, en el seu respectiu àmbit de competència, han de garantir la formació científica i tècnica permanent del personal investigador; i també la formació permanent del personal tecnòleg i tècnic de suport a la recerca i del personal d'administració amb funcions de col·laboració i assistència en R+D+I, i han de facilitar-ne la mobilitat i el desenvolupament professional.

L'article 17 determina els criteris d'actuació que han de seguir els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de la Generalitat, en les polítiques relatives al personal al servei de la ciència: facilitar l'accés del personal a les infraestructures i al mitjans de què disposin; vetllar per la transparència i l'absència de conflicte d'interès; garantir uns procediments de selecció i contractació oberts i internacionalment comparables que facilitin i potenciïn la generació, atracció, consolidació, i retenció de talent, i potenciar la mobilitat del personal i la seva capacitat de transferència de tecnologia, entre d'altres.

L'ALCC defineix a l'efecte de la mateixa llei, **el personal investigador** com aquelles persones que desenvolupen un treball de recerca que contribueix a la construcció del coneixement científic i que, en terminologia de la Comissió Europea (EURAXESS i HRS4R), exerceixen aquesta activitat en fase inicial o com a investigadors o investigadores experimentats, i regula els trets essencials relatius a la seva selecció pels agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de la Generalitat, que s'han de fonamentar en el mèrit i la capacitat científica, i han de ser eficients, públics, transparents i

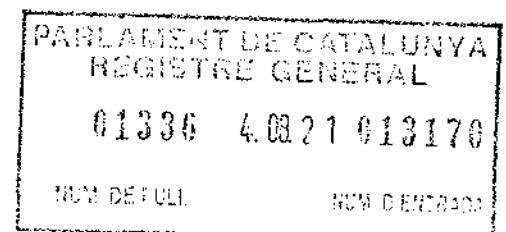

internacionalment comparables segons estàndards europeus (EURAXESS i HRS4R). Una novetat que s'ha incorporat és que també es poden valorar amb caràcter complementari en funció del perfil de l'oferta, altres capacitats i activitats, com ara la transferència, ajust a polítiques d'accés obert, integritat, participació a comitès o lideratge, entre d'altres. Correspon a cada agent aprovar els criteris i el procediment de selecció dins del marc legal que sigui aplicable en funció de la seva tipologia i naturalesa jurídica, d'acord amb els principis rectors que regeixen l'accés a un lloc de treball públic, previstos a l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic i a l'article 16.2 de la Llei de la Ciència, la tecnologia i la innovació. Han de ser públics, transparents, àgils, i amb una avaluació imparcial, professional i independent d'alt nivell.

Els agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya també han de promoure i facilitar la mobilitat del personal i investigador amb altres agents del propi sistema o externs. Una de les modalitats en les que es pot articular la mobilitat és la relativa a l'adscripció de personal investigador prevista a l'article 17.2 de la LCTI. En el marc del que s'hi estableix, l'ALCC ajusta aquest supòsit als agents del sistema d'R+D+I de Catalunya, i regula l'adscripció, mitjançant conveni, del seu personal investigador.

L'ALCC també destaca el paper en els agents de recerca del sistema d'R+D+I del sector públic de la Generalitat del **personal tecnològic i tècnic de suport a la recerca i del personal d'administració amb funcions de col·laboració i assistència en R+D+I** que s'ha de tenir en compte en les polítiques públiques de la Generalitat. Els criteris d'actuació que han de seguir els agents en les polítiques relatives al seu personal previstos a l'article 17 de la llei, que inicialment només estaven referits al personal investigador s'han fet extensius a aquest altre col·lectiu de personal al servei de la ciència en el marc legal que sigui aplicable a la tipologia i naturalesa jurídica de l'agent i d'acord amb les seves polítiques pròpies. Una altra novetat fruit del tràmit d'audiència, és que l'Administració de la Generalitat i els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de la Generalitat, en el seu respectiu àmbit de competència, han de garantir la seva formació científica i tècnica permanent i han de facilitar-ne la mobilitat i el desenvolupament professional. Aquests canvis ja es varen destacar a l'informe jurídic complementari actualitzat del 19 d'agost de 2020.

També, inspirat en l'article 19 de la LCTI, es contempla la figura del **col·laborador científic** amb la finalitat que els agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya puguin adscriure el seu personal investigador temporalment, mitjançant conveni, a l'Administració de la Generalitat per col·laborar en tasques d'elaboració, direcció, gestió, seguiment, foment i avaluació dels plans i programes en R+D+I.

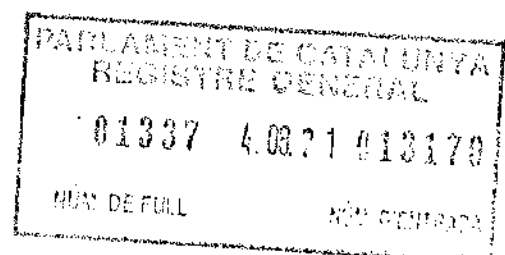
El **Títol 4** relatiu als **agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya** conté cinc capítols.

El **capítol 1** està dedicat a **les universitats**, que en exercici de les seves missions de docència, recerca, transferència de coneixement, responsabilitat social i impacte en la societat, assoleixen una funció destacada en l'avenç i consolidació de la societat del coneixement. Les universitats es defineixen com institucions essencials per al progrés científic i tecnològic de Catalunya, constitueixen una base investigadora clau en tots els àmbits del coneixement i han d'impulsar el talent i el coneixement. Les universitats del sistema universitari de Catalunya disposen de la seva regulació específica. Es regeixen amb caràcter bàsic per la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats (en endavant LOU), per la Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'universitats de Catalunya (en endavant LUC), pels seus estatuts o normes d'organització i funcionament, i per la resta de normativa interna aplicable. L'ALCC defineix el seu marc legal en el desenvolupament de la recerca i relaciona les seves estructures de recerca.

La secció segona (arts. 24 a 27) contempla el **personal amb funcions en R+D+I** que es defineix en els mateixos termes que s'efectua a la LUC. El personal acadèmic de recerca que, d'acord amb la Llei d'universitats de Catalunya, està integrat pel personal docent i investigador i pel personal investigador amb títol de doctor, es considera, a l'efecte d'aquesta Llei, personal investigador. El personal investigador d'acord amb la LUC pot ser personal propi, contractat d'acord amb les modalitats contractuals previstes a la LCTI per al personal investigador amb títol de doctor sempre i quan la universitat hagi estat perceptora de fons la destinació dels quals inclogui la contractació de personal investigador o per al desenvolupament dels seus propis programes d'R+D+I; o personal vinculat, que en aquest cas desenvolupa projectes d'R+D+I, o activitats de transferència mitjançant un acord o altres formes de col·laboració amb d'altres universitats, centres de recerca o entitats públiques o privades. Un exemple en són els investigadors ICREA. Es destaca la importància de la mobilitat i regula, en el marc de l'article 17.2 de la LCTI, l'adscripció mitjançant conveni del personal docent i investigador de les universitats (PDI) a d'altres agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya.²⁴

Els i les estudiants de doctorat es consideren personal investigador en formació d'acord amb la Llei d'universitats de Catalunya. En la seva activitat formativa han de comptar amb el

²⁴ Aquesta regulació no suposa una novetat, atès que fou introduïda mitjançant la disposició addicional dotzena apartat 2 de la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals i financeres, per al desenvolupament de tasques de director o directora d'un centre CERCA o de la ICREA. L'ALCC amplia l'ús de la mobilitat per al desenvolupament també de tasques de R+D+I, transmissió, intercanvi i difusió del coneixement.

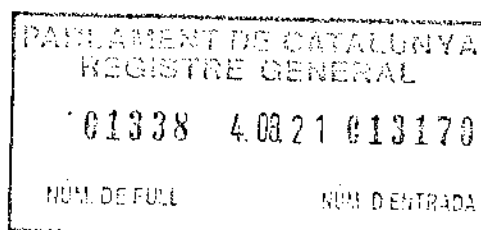

suport i la tutela d'investigadors reconeguts. L'activitat investigadora que es du a terme en el marc de la formació doctoral constitueix un dels components fonamentals en la investigació bàsica del país. El departament competent en matèria d'universitats i recerca i les universitats han de promoure l'increment en qualitat i impacte de les tesis doctorals, afavorir la mobilitat del talent, i la realització de tesis en l'àmbit de les empreses, i de les administracions públiques, com a agents actius del sistema d'R+D+I.

L'ALCC efectua un reconeixement explícit del personal tecnòleg i tècnic de suport a la recerca i del personal d'administració amb funcions de col·laboració i assistència en R+D+I que treballi pel coneixement en qualsevol dels seus àmbits, desenvolupant tasques pròpies i específiques, integrat en els equips de recerca o desenvolupant funcions en els diferents serveis i estructures de la universitat, com són els serveis científicotècnics, els centres d'innovació i les unitats o oficines de serveis de recerca i transferència del coneixement. El personal amb funcions de transferència i innovació també es considera personal de suport en R+D+I.

La secció tercera (arts. 28 a 31) relativa al **règim econòmic i pressupostari en R+D+I de les universitats públiques** que té la seva regulació específica a la LUC, inclou disposicions en relació amb el pressupost, on cal destacar la possibilitat que puguin crear un fons propi destinat a millorar els seus ingressos per al finançament, prioritàriament de projectes estratègics en l'àmbit de la recerca; i en relació amb el pla d'inversions universitàries, que ha d'incloure un capítol destinat específicament al finançament de les infraestructures de recerca que inclogui els conceptes de nova adquisició, de reposició, d'amortització i de manteniment. Les universitats privades que formen part del sector públic de la Generalitat també poden constituir un fons amb aquesta finalitat. Les polítiques públiques de la Generalitat han de donar suport a les universitats públiques i potenciar la seva especialització, a l'efecte que cada universitat pugui avançar en la seva consolidació en els àmbits en què pugui assolir un major impacte global, i en la societat catalana.

La secció quarta (arts. 32 a 37) es destina al **Pla estratègic universitari en recerca d'excel·lència** que té per objectiu reconèixer, promoure i consolidar la recerca d'excel·lència a les universitats, en qualsevol àmbit científic, i fomentar la generació de coneixement d'impacte, la seva transferència i valorització. Els departaments, instituts de recerca propis i els centres adscrits amb activitat de recerca poden participar en el Pla a través de la seva universitat, als efectes de l'obtenció d'una credencial atorgada per AQU Catalunya, prèvia superació d'una avaluació positiva de la mateixa agència, que els acrediti com a excel·lents en recerca, i que pot comportar per la universitat pública un finançament complementari d'acord amb l'article 118.1,b) de la LUC, mitjançant contracte programa i per un període de cinc anys. Les característiques específiques del Pla es determinaran per acord del Govern, d'acord amb les universitats públiques.

El **Capítol 2** conté la regulació dels **Centres de Recerca de Catalunya (CERCA)** que disposen des de l'entrada en vigor de la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres, d'un especial règim d'autonomia legalment establert, ampliat i complementat amb posterioritat en el marc d'altres lleis de mesures fiscals i financeres. La Generalitat exerceix, amb relació a aquests centres les seves polítiques pròpies en recerca. Han de ser creats o participats, de manera majoritària o minoritària, per l'Administració de la Generalitat i, si escau, juntament amb una o més universitats, o amb altres entitats públiques o privades.

Els centres CERCA que desenvolupen principalment les seves activitats a Catalunya, sens perjudici de la seva projecció internacional, tenen com a **objectiu** desenvolupar recerca en la frontera, del coneixement, orientada a la generació de nou saber i a l'impacte científic, tecnològic, econòmic i social, i han de dur a terme una activitat científica d'un nivell d'impacte, comparable sempre, a escala mundial, amb els centres d'excel·lència que els són referència.

El **model organitzatiu, el règim jurídic i el règim d'autonomia** dels centres CERCA que es contemplen a l'ALCC estan vigents des de l'any 2011. L'ALCC ha incorporat al model CERCA com a novetat la necessitat de disposar en la seva organització d'una governança eficaç que inclogui una direcció a càrrec d'un investigador, com a màxima autoritat científica, i amb les facultats que li atorgui l'òrgan de govern de l'entitat, i també d'una persona qualificada professionalment amb tasques gerencials i administratives, i amb les funcions executives que l'òrgan col·legiat de govern de l'entitat i la direcció li atorguin, d'acord amb els estatuts del respectiu centre.

La **direcció dels centres CERCA** correspon a un investigador o investigadora de reconeguda solvència científica, amb credencials internacionals i amb capacitat de lideratge. La seva captació s'efectua mitjançant convocatòria oberta a la presentació de candidatures internacionals, d'acord amb els criteris basats en el mèrit científic, i altres mèrits complementaris que reforcin la seva capacitat de lideratge científic, i el procediment que aprovi l'òrgan col·legiat de govern del centre. La selecció correspon a un comitè en el qual hi ha d'haver participació del consell científic extern del centre.

El **règim d'autonomia** dels centres CERCA, vigent des de l'any 2011, es reproduïx a l'ALCC, s'adapta a la normativa sectorial aprovada amb posterioritat, com ara la normativa sobre transparència o d'administració digital per posar dos exemples, i es reforça als efectes d'adequar-lo a les noves necessitats detectades, com ara els aspectes relatius a la gestió econòmica dels centres. També es clarifiquen per raons de seguretat jurídica, aspectes relatius a les retribucions del seu personal que els centres ja venen aplicant d'acord amb la

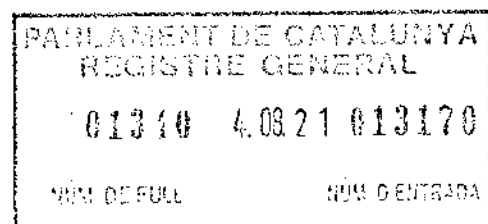
seva autonomia en matèria retributiva. Així mateix, amb la finalitat de reforçar la singularitat del seu règim jurídic es destaca com a novetat, la introducció del "*principi de garantia de l'autonomia dels centres CERCA*" com a eix vertebrador del règim que els és aplicable, amb l'objectiu de garantir que aquest règim d'autonomia es prengui en consideració, sempre que sigui possible, per l'Administració de la Generalitat en l'exercici de les seves competències. Aquest principi actua en correlació amb els principis d'eficiència i retiment de comptes. Cal assenyalar que el règim d'autonomia dels centres CERCA i de la ICREA és consubstancial a la seva configuració, i que per assolir el reconeixement com a centre CERCA i gaudir del règim d'autonomia, els centres que ho sol·liciten han de passar per un procés molt rigorós d'avaluació externa de caràcter científic i de viabilitat que, posteriorment, és revisat periòdicament i que en cas d'informe negatiu, pot comportar la pèrdua d'aquest reconeixement. Altres ens que disposen d'un règim d'autonomia legal no estan sotmesos a l'acreditació d'un nivell d'exigència, que pugui suposar la pèrdua de l'autonomia.

L'ALCC atribueix al departament competent en matèria d'universitats i recerca **la funció de coordinació dels centres CERCA**, previsió que suposa una novetat en relació amb la regulació vigent. La coordinació es pot articular mitjançant la I-CERCA, amb la col·laboració dels departaments de l'Administració de la Generalitat que financen R+D+I integrats al seu patronat.

L'Administració de la Generalitat participa com a membre de ple dret en el **màxim òrgan de govern col·legiat dels centres CERCA** i els departaments de l'Administració de la Generalitat que hi participin han de donar suport a l'activitat de recerca i de transferència del coneixement que efectuïn, i contribuir al sosteniment estructural de l'entitat, d'acord amb les disponibilitats pressupostàries. En qualsevol cas, s'ha d'assegurar la participació dels departaments amb competències en les matèries que es considerin més rellevants per a cada centre.

Els centres CERCA gaudeixen de plena autonomia i capacitat per a l'establiment de les seves pròpies **polítiques de recursos humans** i les decisions estratègiques i les relatives a la selecció i contractació de recursos humans s'adopten per l'òrgan de govern col·legiat del centre, amb plena autonomia.

En quant el seu **finançament**, els centres CERCA es poden finançar amb qualsevol dels recursos admesos en dret, provinents de finançament públic o privat i poden rebre finançament amb càrrec als pressupostos de la Generalitat de Catalunya, mitjançant transferència, contracte programa pluriennal, o bé mitjançant convocatòries públiques competitives, que poden incloure finançament estructural.

La secció segona (arts. 48 a 55) es destina als **centres CERCA del sector públic de la Generalitat**. Aquesta secció recull totes les mesures vigents des de l'any 2011; les que s'han anat incorporant amb posterioritat a través de les diferents lleis de mesures; així com d'altres que suposen una novetat fruit de les noves necessitats detectades. Les mesures que s'incorporen no són una llista tancada, atès que poden sorgir noves necessitats que requereixin l'adaptació al seu règim singular. Per aquest motiu, atesa la consolidació al llarg d'aquests anys del règim singular dels centres CERCA s'adapta una mesura vigent des del 2011, i s'incorpora l'analogia amb les universitats públiques com a criteri que ha d'inspirar la regulació del seu règim d'autonomia, que ha de permetre un control dels recursos públics aplicats en termes legals, d'eficiència, d'eficàcia i d'ètica pública.

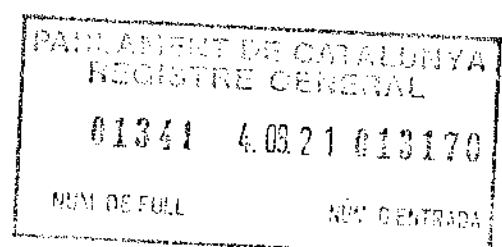
L'ALCC incorpora una disposició específica destinada al **personal investigador amb funcions de direcció dels centres CERCA** del sector públic de la Generalitat, element clau del seu model. La tasca de direcció científica, com a tasca investigadora principal que desenvolupen a l'empara de la LCTI i de la Llei 7/2011, és l'element nuclear alhora de definir la condició d'aquest personal. Es clarifica el marc legal aplicable a les incompatibilitats del personal investigador amb funcions de direcció dels centres CERCA que, atès que no els requereix dedicació exclusiva, no tenen la consideració d'alts càrrecs als efectes de l'aplicació del seu règim d'incompatibilitats, tal i com es preveu actualment a l'apartat 2 de l'article 122 de la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, que restarà derogat quan entri en vigor l'ALCC.²⁵

També es preveu la possibilitat que puguin superar els límits establerts per la normativa d'incompatibilitats en el desenvolupament d'una segona activitat docent, investigadora, o de direcció científica a la universitat o a un altre centre o estructura de recerca del sector públic. La declaració d'interès per al servei no suposa una novetat de l'ALCC.²⁶

Als efectes de potenciar **la transferència de coneixement** que l'ALCC considera una activitat prioritària i d'interès general, es preveu l'impuls i la participació en societats

²⁵ "2. El director dels centres Cerca i de la fundació ICREA i el personal investigador que hi exerceix funcions de direcció d'equips humans, instal·lacions, infraestructures, parcs científics i tecnològics o de programes i projectes científics i tecnològics no tenen la consideració d'alts càrrecs als efectes del que estableix la Llei 13/2005, del 27 de desembre, del règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs al servei de la Generalitat."

²⁶ La disposició addicional dotzena apartat 3 de la Llei 2/2014 preveu que hi ha raons d'especial interès per al servei per tal que els directors dels centres CERCA i de la ICREA puguin superar els límits retributius en el desenvolupament d'una segona activitat docent, investigadora o de direcció científica a la universitat.

mercantils de base tecnològica dels centres CERCA del sector públic de la Generalitat i del personal investigador que hi desenvolupa les seves funcions, previsió que s'inspira amb l'article 56 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible, que al no tenir caràcter bàsic només és aplicable als OPIS, a les universitats públiques i a la resta de centres de recerca del sector públic estatal. Els centres CERCA i el seu personal investigador poden crear, d'acord amb l'article 50.1 i en els termes acordats per l'òrgan col·legiat de govern, empreses que explotin tecnologia o coneixement, generats pel propi centre o de la seva propietat, o participar en el capital societari. El seu personal tecnològic i tècnic de suport a la recerca i el personal d'administració amb funcions de col·laboració i assistència en R+D+I personal, també poden tenir participació en aquestes empreses, de manera excepcional, sempre que hagi estat explícitament autoritzat i raonat per l'òrgan de govern corresponent i que no s'incorri en conflicte d'interessos.

Finalment, l'article 54 de l'ALCC regula específicament els aspectes relatius a la **supervisió i control aplicable als centres CERCA**. Els centres CERCA del sector públic de la Generalitat, sens perjudici de llur règim d'autonomia, resten sotmesos a l'auditoria, supervisió i control de la Intervenció General de la Generalitat i de la Sindicatura de Comptes de Catalunya, i han de facilitar l'exercici de les funcions pròpies d'aquestes institucions.

Les mesures de suport i simplificació dels centres CERCA es poden fer extensives pel Govern a proposta del departament competent en matèria d'universitats i recerca o de la CIRI, a altres entitats del sector públic de la Generalitat en l'àmbit de l'R+D+I o que hi donin suport, sempre i quan siguin assimilables i compleixin els requisits de qualitat establerts.

La secció tercera (arts. 56 a 57) regula el **reconeixement com a centre CERCA**. Es destaca que per sol·licitar el reconeixement cal disposar d'un finançament estructural garantit amb càrrec a algun dels departaments de l'Administració de la Generalitat, en el marc de les disponibilitats pressupostàries, i que per mantenir la seva condició s'han de sotmetre a una avaluació científica externa de llur activitat. Els centres de recerca de Catalunya han d'afegir a la seva denominació l'acrònim CERCA. Aquesta identificació queda reservada exclusivament per als centres que gaudeixen d'aquest reconeixement. Aquesta identificació no és exclouent d'altres acrònims que els centres puguin emprar.

La secció quarta (arts. 59 i 60) es destina a la **Fundació Institució dels Centres de Recerca de Catalunya (I-CERCA)** que té per objecte el suport als centres CERCA i treballa per llur projecció corporativa, institucional i científica; contribueix a la implementació de les polítiques de la Generalitat adreçades als centres de recerca i a d'altres estructures en R+D+I. A destacar que el règim específic i les excepcions aplicables als centres CERCA del

sector públic, llevat de l'article 52 relatiu al personal investigador amb funcions de direcció, són també aplicables a l'I-CERCA, atès que les seves funcions van més enllà de les merament administratives: promou projectes interdisciplinaris, cerca mecanismes de finançament de la propietat intel·lectual i organitza avaluacions científiques, entre d'altres.²⁷

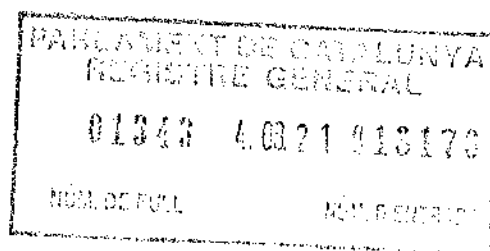
El **Capítol 3** (arts. 61 i 62) està dedicat a la **Fundació Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats (ICREA)** que és una estructura de recerca promoguda i participada per l'Administració de la Generalitat amb l'objectiu principal de contribuir a la captació i retenció de talent internacional, mitjançant un procés de selecció, basat exclusivament en el mèrit científic, i d'acord amb els criteris i el procediment aprovats per la Institució; així com contribuir significativament a l'excel·lència en recerca. El règim jurídic dels centres CERCA és aplicable a la ICREA, que disposa del mateix grau d'autonomia, així com del mateix règim específic i de les excepcions establertes per als centres CERCA del sector públic de la Generalitat. Aquesta equiparació de la ICREA amb els centres CERCA, tant pel que fa al seu règim d'autonomia com a les excepcions aplicables, és vigent des de l'entrada en vigor de la Llei 7/2011.

El personal investigador contractat per ICREA no desenvolupa la seva activitat de recerca a ICREA. Les seves tasques científiques les desenvolupa a la universitat pública o a un altre agent de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya, mitjançant la seva adscripció per conveni, en els termes descrits a l'article 62.3 de l'ALCC.²⁸ El personal investigador d'ICREA també pot desenvolupar la seva activitat investigadora en d'altres agents del sistema d'R+D+I de Catalunya, mitjançant un conveni de col·laboració científica previstos a la disposició addicional primera de l'ALCC i a l'article 34 de la LCTI.

El **Capítol 4** (arts. 63 a 66) contempla els **hospitals universitaris, altres hospitals intensius en R+D+I del sistema de salut de Catalunya, i els instituts de recerca i innovació en salut del sector públic de la Generalitat** que es consideren agents neuràlgics dins del sistema d'R+D+I de Catalunya, per la seva gran capacitat de generació de coneixement d'excel·lència i per l'important nivell de translació d'aquest coneixement en benefici de la salut i del benestar de les persones. Als efectes d'aquesta llei es consideren

²⁷ Atenent les observacions de l'Oficina d'Organització de l'Administració i del Sector Públic, la modificació de l'article 59 no requereix rang legal i pot ser afectat per Acord del Govern en exercici de les seves atribucions relatives a la creació, modificació i supressió d'entitats del seu sector públic (disposició addicional tretzena ALCC).

²⁸ L'article 122.3 de la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient incorpora també la regulació del règim d'adscripció per conveni del personal investigador ICREA.

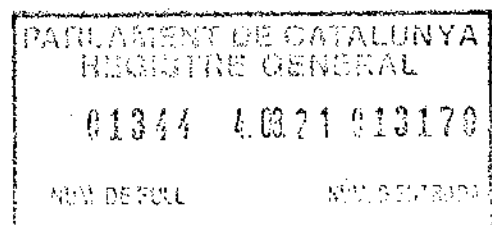

“altres hospitals intensius en R+D+I de Catalunya” els hospitals del sistema de salut de Catalunya que, tot i no ser universitaris, tenen activitats de col·laboració en R+D+I amb altres agents del sistema de salut de Catalunya. Els instituts de recerca i innovació en salut del sector públic de la Generalitat són entitats vertebradores de la recerca, de manera coordinada amb els hospitals, i actuen com agents gestors i potenciadors de la recerca.

La recerca dels hospitals universitaris, els altres hospitals intensius en R+D+I del sistema de salut de Catalunya i els instituts de recerca i innovació en salut del sector públic de la Generalitat es complementa i reforça amb la que efectuen els hospitals associats a les universitats, altres centres hospitalaris, equips d'atenció primària, centres sociosanitaris, centres de salut mental integrats al sistema de salut de Catalunya, i altres institucions que desenvolupen activitat en l'àmbit de la recerca en salut. La recerca en l'àmbit sanitari requereix l'activitat assistencial dels professionals sanitaris. També es destaca el paper de les aliances en l'àmbit de la recerca en salut com la aliança IRISCAT.

Les polítiques públiques de recerca en salut aplicables als hospitals universitaris, altres hospitals intensius en R+D+I del sector públic de la salut de la Generalitat i als instituts de recerca i innovació en salut del sector públic de la Generalitat i entitats vinculades han de maximitzar la capacitat científica i tècnica dels professionals i altres recursos humans amb dedicació a la recerca i facilitar la formació, la mobilitat i la intensificació en R+D+I; han de dur a terme una planificació estratègica dels recursos humans dedicats a activitats d'R+D+I de què disposen per generar el màxim impacte sobre l'acció investigadora, i han de fomentar la seva mobilitat i la cooperació professional amb altres àmbits del coneixement, entre d'altres.

El **Capítol 5** (arts. 65 i 66) relatiu a les **infraestructures científiques singulars del sector públic de la Generalitat** que són grans instal·lacions, recursos, equipaments i serveis altament especialitzats i únics en el seu gènere, que s'ofereixen a la comunitat científica per dur a terme recerca i desenvolupament d'avantguarda i màxima qualitat científica, en àmbits singulars que requereixen un important finançament d'inversió, manteniment i operativitat. L'Administració de la Generalitat ha de promoure la cooperació i la coordinació entre totes les infraestructures de recerca situades a Catalunya, sens perjudici de flur titularitat, en especial les incorporades al Mapa d'Infraestructures científic-tècniques singulars, i ha de fomentar la compartició, la cooperació i la coordinació dels agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya, amb altres agents d'R+D+I ubicats a Catalunya, de manera especial amb els centres del CSIC, i els Centres d'Investigació Biomèdica en Xarxa (CIBER), entre altres, així com també amb els agents internacionals. El Govern ha prioritzar les infraestructures en els àmbits de recerca necessaris per a la comunitat científica i que comportin internacionalment un avantatge estratègic o competitiu per a Catalunya, així com la incorporació de les e-infraestructures en els agents de recerca del

sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de la Generalitat; l'accés a bases de dades sofisticades; i el desenvolupament de portals, plataformes i xarxes virtuals de recerca col·laborativa avançada i oberta a tots els àmbits i sectors.

El **Títol 5** (arts. 67 a 71) es destina als **altres agents del sistema d'R+D+I de Catalunya** en especial es fa referència als Parcs científics i tecnològics, al Consorci de Serveis Universitaris de Catalunya (CSUC), als serveis científicotècnics i altres infraestructures de suport i de cooperació entre agents, als centres tecnològics i a les empreses intensives en R+D+I situades a Catalunya.

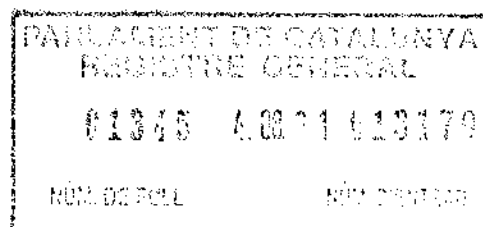
Els **parcs científics i tecnològics** són instal·lacions i organitzacions vinculades a un espai físic i al seu entorn territorial, amb l'objectiu de promoure i facilitar la recerca, la innovació i la competitivitat de les entitats que hi treballen, fent ús de les seves instal·lacions o de la seva organització. Han de treballar, amb visió a mitjà i llarg termini, per generar coneixement juntament amb les universitats, els centres de recerca i altres entitats públiques i privades, incorporades o associades, per potenciar el seu entorn d'influència territorial i social, en tots els àmbits.

El **CSUC** és un agent del sistema d'R+D+I de Catalunya que treballa fonamentalment per compartir i mancomunar serveis de les entitats consorciades, i que persegueix millorar l'eficàcia, l'eficiència i la sostenibilitat del sistema universitari i de recerca, d'acord amb els seus estatuts. L'Administració de la Generalitat pot encarregar la gestió dels serveis de l'Anella Científica al CSUC, atesa la seva condició de consorci interuniversitari, i de conformitat amb els seus estatuts.²⁹

L'article 69 es destina als **serveis científicotècnics i altres infraestructures de suport i de cooperació entre agents**. Els agents del sistema d'R+D+I de Catalunya poden constituir agrupacions entre ells o amb altres agents de fora del sistema, amb els objectius de cooperació, compartició i potenciació que acordin. L'entitat resultant de l'agrupació es considera agent integrat en el sistema d'R+D+I de Catalunya.

Els **centres tecnològics** i les seves agrupacions són estructures generadores i proveïdores de tecnologia innovadora i diferencial per donar resposta a les necessitats de les empreses i altres entitats públiques i privades, i potenciar la seva competitivitat. L'Administració de la Generalitat, i els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya, treballen juntament amb els centres tecnològics i les empreses per potenciar el valor de la recerca, per

²⁹ Atenent les observacions de l'Oficina d'Organització de l'Administració i del Sector Públic, la modificació de l'apartat 1 de l'article 68 no requereix rang legal i pot ser afectat per Acord del Govern en exercici de les seves atribucions relatives a la creació, modificació i supressió d'entitats del seu sector públic (disposició addicional tretzena ALCC).

optimitzar les accions de transferència del coneixement i per incrementar l'accés a fonts de finançament públic i privat vinculat a donar resposta a les necessitats del mercat i de la societat. Es destaca que per rebre fons amb càrrec als pressupostos de la Generalitat de Catalunya han de superar un procés d'avaluació externa independent.

Les empreses intensives en R+D+I situades a Catalunya són agents impulsors dels sistema d'R+D+I de Catalunya, com a país de base industrial, dinàmic, emprenedor i inclusiu, especialment en les estratègies públiques de competitivitat i creixement econòmic.

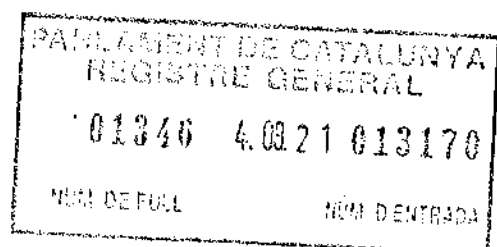
La Llei 9/2009, de 30 de juny, de política industrial, i sobretot el Pacte Nacional per la Indústria (2017) defineixen els eixos per avançar des de la indústria cap a l'economia del coneixement. L'exposició de motius de l'ALCC assenyalava que caldrà que aquest impuls es vegi reforçat i consolidat amb una llei específica sobre empreses, tecnologia i disrupció.

El **Títol 6** (arts. 72 a 74) relatiu a les **agències de suport i finançament del sistema d'R+D+I de Catalunya**, està referit a l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca (AGAUR), Agència per a la Competitivitat de l'Empresa (ACCIÓ) i a Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya (AQuAS). Totes aquestes agències disposen de la seva regulació específica. La incorporació en el marc de l'ALCC té la finalitat de destacar la seva funció en l'àmbit de la R+D+I i, en el cas de l'AGAUR, establir algunes disposicions específiques vinculades a les accions de foment de la recerca.

Aquests articles no han patit modificacions en relació amb la primera versió de l'ALCC llevat de l'article 73 destinat a ACCIÓ que, com va destacar a l'informe jurídic complementari actualitzat del 19 d'agost de 2020, ha modificat el seu redactat en els següent termes: "L'Agència per a la Competitivitat de l'Empresa (ACCIÓ) va ser creada com a organisme executor de les polítiques del Govern en els àmbits de la innovació, la transferència tecnològica, la internacionalització, el foment i la captació d'inversions, i el millorament continuat de la productivitat de l'empresa. ACCIÓ dona suport en el disseny i l'execució de les polítiques d'innovació en qualsevol àmbit de l'empresa i en qualsevol sector. ACCIÓ es considera l'agència d'innovació empresarial del sistema d'R+D+I de Catalunya."

El **Títol 7** (arts. 75 a 79) es destina a la **promoció i transmissió dels resultats de la recerca**.

La **transmissió activa del coneixement a la societat**, a través de les activitats científiques i del seu desenvolupament, és una important funció d'interès social per part dels agents del sistema d'R+D+I de Catalunya, amb l'objectiu de contribuir a la competitivitat del sector econòmic, empresarial, social i cultural; a l'acompliment dels objectius de desenvolupament

sostenible (ODS) de l'ONU, locals, nacionals i globals; a la millora del sector públic; al respecte als drets humans i a l'increment de la qualitat de vida. La transferència i innovació que impulsi i fomenti l'Administració de la Generalitat també ha de ser efectiva en l'economia de les comarques amb municipis petits, en despoblació o d'alta muntanya.

L'Administració de la Generalitat, i els agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya han d'actuar de manera activa i amb visió de valor, en la gestió de la propietat industrial i intel·lectual, en totes les formes i variants, i en les diferents etapes d'aquesta gestió. L'Administració de la Generalitat ha d'impulsar, juntament amb els agents de recerca del seu sector públic, un model propi de gestió de la innovació i la transferència, i models específics adaptats a les característiques dels diferents agents.³⁰

L'impuls de la transferència del coneixement com a element imprescindible i indissociable de l'activitat investigadora, i la promoció de la col·laboració amb els sectors socials, econòmics i empresarials, és responsabilitat dels departaments competents en matèria d'universitats i recerca, salut, serveis socials, empresa, polítiques digitals, administració pública, economia, patrimoni cultural i històric, i la resta de departaments que per raó de matèria contribueixen a la recerca i la innovació, juntament amb les universitats i els altres agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya.

Els instruments de de transferència, transmissió i intercanvi del coneixement han de ser competitiu i transparents, mitjançant procediments àgils i eficients, sense que suposin càrregues administratives innecessàries en la seva sol·licitud i atorgament; i minimitzant l'impacte administratiu en els processos de transferència des del sector públic.

L'ALCC preveu que l'Administració de la Generalitat ha de promoure **la cultura en tots els seus àmbits, l'educació científica i la capacitat innovadora**, en tots els nivells del sistema educatiu, i en les activitats de formació amb l'objectiu de fomentar, amb accions positives que tinguin en compte la bretxa de gènere i de la discapacitat, vocacions investigadores i emprenedores, i contribuir a la capacitat i implicació de la ciutadania en la participació activa en aquests àmbits. També s'ha de potenciar amb les universitats en col·laboració, quan s'escaigui, amb la resta d'agents del sistema d'R+D+I de Catalunya, la

³⁰ El model sistèmic ha de posar en valor les diferents estructures de transferència i innovació existents, potenciar la compartició i agregació tant de les pròpies estructures com del personal especialitzat en patents, gestors de contractes i experts en declaració d'invençions i ha de disposar dels recursos i mitjans suficients amb un finançament estructural, en el marc de les disponibilitats pressupostàries, i el seu rendiment ha de ser avaluat periòdicament.

formació dels estudiants de grau en la gestió de la recerca i la innovació, i de manera més intensiva, en els estudis de postgrau; i impulsar programes de formació continuada i específica en temes d'innovació i transferència del coneixement, adreçats al personal investigador, tecnòleg i tècnic de suport a la recerca i al personal d'administració amb funcions de col·laboració i assistència en R+D+I dels diferents agents del sistema d'R+D+I de Catalunya.

L'Administració de la Generalitat ha de formular una política pròpia de ciència oberta relativa als agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del seu sector públic, que sigui compatible i assimilable a la dels països més avançats, d'acord amb els rànquings internacionals vigents en cada moment, i en tots els àmbits de progrés del coneixement. L'estratègia catalana de ciència oberta que elabora i aprova la CIRI haurà de considerar i incorporar en els termes que corresponguin, les previsions relatives a la informació i transmissió del coneixement de l'article 78 de l'ALCC.

Finalment, amb la finalitat de facilitar la transferència de coneixement i inspirat en l'article 36 de la LCTI, que al no tenir caràcter bàsic només és aplicable a les universitats públiques i als centres de recerca del sector públic estatal, es preveu que es regeixen pel dret privat amb subjecció al principi de llibertat de pactes els contractes formalitzats pels agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya, relatius a la promoció, gestió i transmissió de resultats de l'activitat de R+D+I. Aquesta mateixa previsió està actualment incorporada a l'apartat 1 de l'article 122 de la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, que restarà derogat quan entri en vigor l'ALCC.³¹

El **Títol 8** (arts. 80 a 83) relatiu a la **internacionalització i acció exterior en R+D+I** preveu que el sistema d'R+D+I de Catalunya s'incardina en l'àmbit comunitari europeu, com a part integrant de l'espai europeu de recerca i coneixement, i també es vincula amb d'altres organismes i institucions internacionals en R+D+I, en l'àmbit de competència de la Generalitat. Es reconeix el paper de la comunitat investigadora a l'exterior; i es posa l'accent en la necessitat de treballar per a la compartició i col·laboració científica internacional, i per a la captació de talent investigador internacional mitjançant programes estratègics. L'Administració de la Generalitat ha de reforçar i prioritzar els programes estratègics de

³¹ "1. Els contractes de promoció, gestió i transferència de resultats de l'activitat de R+D+I subscrits pels centres Cerca i la fundació ICREA es regeixen pel dret privat, amb subjecció al principi de llibertat de pactes. Aquests contractes poden ésser adjudicats de forma directa en els termes que determinen l'article 55.3 de la Llei de l'Estat 2/2011, del 4 de març, d'economia sostenible, i l'article 36 de la Llei de l'Estat 14/2011, de l'1 de juny, de la ciència, la tecnologia i la innovació."

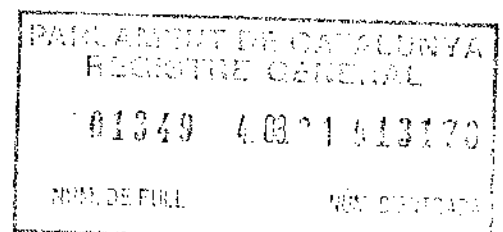
caràcter competitiu actius, o impulsar-ne de nous, que tinguin per objectiu la captació, retorn i retenció de talent investigador internacional als agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya.

L'exercici de les funcions regulades en aquest títol s'han de dur a terme de conformitat amb les atribucions que corresponen al departament competent en matèria d'acció exterior de l'Administració de la Generalitat.

El **Títol 9** (arts. 84 a 90) destinat al **mecenatge en R+D+I**, comprèn la definició de mecenatge als efectes de la llei; determina que els agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya han de treballar per a l'obtenció de donacions i l'aconseguint de mecenatge de qualsevol tipus i per a qualsevol finalitat en l'àmbit de les seves activitats en R+D+I; estableix que la llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya cada any pot relacionar les activitats prioritàries de mecenatge en R+D+I i determinar els agents beneficiaris; contempla les modalitats ordinàries de mecenatge; i fa esment a les accions institucionals que l'Administració de la Generalitat ha d'adoptar en suport al mecenatge. L'ALCC estableix que els departaments competents en matèria d'universitats i recerca i en innovació, i la resta de departaments representats a la CIRI, d'acord amb el departament competent en matèria de tributs, i en l'àmbit de competència de la Generalitat, han d'impulsar i proposar al Govern i, si escau, per a la seva elevació al Parlament de Catalunya, mesures fiscals i de qualsevol altre ordre, que promoguin el mecenatge científic.

El Capítol 2 (arts. 88 a 90) crea i regula el **Consell del Mecenatge en R+D+I de Catalunya**, com a òrgan de caràcter consultiu, adscrit al departament competent en matèria d'universitats i recerca, que li dona suport, juntament amb la resta de departaments representats a la CIRI. Determina la seva naturalesa i composició -integrat per persones expertes en mecenatge o per mecenes-, i descriu les seves funcions entre les que destaquen la d'assessorar l'Administració de la Generalitat en matèria de mecenatge en R+D+I, i la d'assessorar i orientar les persones i entitats que desitgen efectuar aportacions en R+D+I a Catalunya. La seva composició total, sempre que sigui possible, ha de ser equilibrada en representació de gènere.

El **Títol, el 10** (arts 91 a 94) destinat al **Comitè per a la Integritat de la Recerca a Catalunya (CIR-CAT)**. El CIR-CAT és l'òrgan col·legiat que té la finalitat d'assessorar els agents d'execució i finançament de la recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya, en la promoció i la consolidació de bones pràctiques en l'àmbit de la recerca, així com l'anàlisi i la prevenció de conflictes d'integritat de la recerca. Es determina la seva composició, les seves funcions i el seu règim jurídic i de funcionament. El CIR-CAT és fruit de la iniciativa pionera que ha suposat l'aprovació per Acord del Govern 118/2018, de 23 d'octubre, del Programa

per a la integritat de la recerca a Catalunya, desenvolupat pel CIR-CAT, que té com a finalitat la promoció i consolidació de bones pràctiques, així com l'assessorament, l'anàlisi i la prevenció de conflictes d'integritat de la recerca dels agents que formen part del sistema d'R+D+I de Catalunya. L'ALCC com manifesta la seva exposició de motius, consolida el CIR-CAT atesa la rellevància de les seves funcions i el reconeixement assolit.

La part final l'ALCC conté:

- **Catorze disposicions addicionals** que per la seva singularitat no s'incorporen al text articulat referides a: els convenis de col·laboració en R+D+I; la participació privada en l'òrgan de govern col·legiat dels agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de la Generalitat; l'avaluació per persones expertes independents; l'especialització estratègica del PDI; els projectes d'R+D+I i la prevenció de riscos laborals; l'Anella Científica; les avaluacions científiques; les referències al sector públic; les mesures d'incentiu fiscal; el finançament amb càrrec als pressupostos de la Generalitat de Catalunya; els projectes d'R+D+I; les referències de la llei; la I-CERCA i el CSUC; i el topall aplicable als fons universitaris.

- **Una disposició transitòria única** relativa a l'adaptació de la CIRI.

- Una **disposició derogatòria**. Es deroguen les disposicions següents:

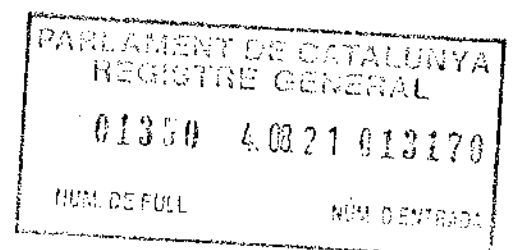
. El capítol 4 del Títol II, la disposició addicional vuitena i la disposició final primera de la Llei 7/2011, de 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres.

. L'apartat 1 de la disposició addicional dissetena de la Llei 5/2012, de 20 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives i de creació de l'impost sobre les estades en establiments turístics.

. La disposició addicional dotzena de la Llei 2/2014, de 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic.

. La disposició addicional vintena de la Llei 2/2015, de l'11 de març, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2015.

. L'article 177 de la Llei 5/2017, de 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni.

. Article 122 de la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient.

. El Decret 175/2009, de 10 de novembre, de creació de la Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació i de l'Oficina de Coordinació en Recerca i Innovació.

- **Quatre disposicions finals:** la **primera** de modificació de l'article 36.5 del Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, sobre el règim d'autoritzacions aplicable a les societats participades pels centres CERCA i la ICREA del sector públic de la Generalitat; la **segona** de modificació de l'article 14.2 de la Llei 21/2005, de 29 de desembre, de mesures financeres, relativa a la deducció dels donatius que es facin a favor de les universitats catalanes, dels instituts universitaris, d'altres centres de recerca integrats o adscrits a universitats catalanes i dels centres de recerca promoguts o participats per la Generalitat, que tinguin per objecte el foment de la recerca científica i el desenvolupament i la innovació tecnològica; la **tercera** relativa a la constitució del CORICAT i del Consell de Mecenatge en R+D+i de Catalunya; i la **quarta** destinada al Pla estratègic universitari en recerca d'excel·lència.

Conclusió

D'acord amb les consideracions efectuades en aquest informe es conclou que l'avantprojecte de llei de la ciència de Catalunya s'adequa al marc normatiu vigent i a les directrius de tècnica normativa, i s'informa favorablement.

Maria Encarnació
Grau Corominas - DNI

CPISR-1 C Maria
Roser Martí Torres

Encarnació Grau
Responsable de coordinació
i anàlisi normativa

Roser Martí i Torres
Cap de l'Àrea d'Assessorament Jurídic